

BP
١٠٢
لر ٣ ن/
ن. ١.
خاص

الكتاب

(كتاب العنكبوت والدعاية على عصافير حشرات)
كتاب العنكبوت والدعاية على عصافير حشرات
كتاب العنكبوت والدعاية على عصافير حشرات

كتاب العنكبوت والدعاية على عصافير حشرات

كتاب العنكبوت والدعاية على عصافير حشرات

كتاب العنكبوت والدعاية على عصافير حشرات

۴۰

اهبـت هـذـه الـنـيـقـه لـى رـهـز اـخـلاـصـي فـيـ الـحـقـيقـه غـرـ المـشـيعـه وـعـادـمـه بـعـدـه
الـفـرـزـه مـنـ تـلـيـمـ الحاجـ بـرـزـاعـيـ الحـسـينـ الصـاحـبـلـارـيـ حـسـنـ آـبـلـهـ
وـاـنـاـ الـأـحـمـرـ لـاـ خـفـرـ العـلـانـ بـعـضـيـ مـحـلـ الـحـمـيـ إـحـلـانـ بـعـدـهـ ١٣٦٦

— قال الله تعالى ﴿

(قد يَتَأَلَّمُ الْإِيَّاتُ إِنْ كَتَمْتُ تَعْقِلَوْنَ)

٦٥

رسالة شريعة

(بیان الایات) در علم (زبر و بیانات)

از تصنیفات عارف معارف دینیه و واقف موافق یقینیه

(عماد الاسلام)

والملمين مروج الاحكام والدين العالم الكامل الصمدانى

جناپ العاج شیخ یوسف التجفی الجیلانی

لازال کوا کب افاضاته مضيئه

کتابخانہ آیت اللہ اعظمی برادری

شماره نیمی: ۳۴۱ - آگوست ۲۰۰۸

سورة المؤمن

(ولقد جائزكم يوماً من قبيل بالبيات فما زلتكم في شكٍّ مما جائزكم به)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سباس وستایش برباب الارباب ومتزل صد صحیفه وجهار کتاب ومقفل
بنقضیل ولقد فضلا ومسکرم بتکریم ولقد گرمناییکه انسانرا بشرف
جستجوی لالی متلالی آیات محکمات وعظامی در بحار درر وغدر
احکام زبر وینات برساير مخلوقات مزینی داده ویسب سوابق عنایات
ازلیه ومرامم فیوضات ابدیه برلائمه جلتیه و رموز خفته از جزئیات
وکیقات واقف و باقصی درجات السعادات واصل فرموده
(ای برتو وجود توذرات کاننات هر ذره بروجودتو آیات وینات)
وصلوات وسلام تامات بابرکات براکمل وافضل موجودات بعدد ملفوظی
ومکتوبی همه حروف وکامات وبرآل واصحاب او بتطابق یقنت بزیر
وزیر بهینات و لمان کاننات بر اضداد آن سادات الى يوم العرسات
(وبعد) عرضه دارد عبد عارف سیعایته وندۀ سالکان مالک
روایته الاخر الجانی والاقرالفانی (یوسف) ابن محمد بن یوسف
النجفی الجبلانی که نظر بفرمایش (کل سر جاوز الاثنین شاع)
تشاید رموز اسرار از دو لب کهربار پدیدار نمود ولی بمقاد (کل
علم لیس فی القرطاس شاع) شاید وباشد که در صفحه روزگار صفحه
از اسرار ییان واشکار نمود اگرچه بعضی از علوم تدوینی نیست بلکه
نوریست که نمی باید آزا مکر هر کهرا که حق خواهد چنانچه فرماید
(العلم نور یقذله الله فی قلب من بشاء) چنانچه بعضی از علوم کسبی است

که باید بمقتضای آیه شریفه (والذین جاهدوا فینا لنهذیشم سبنا)
که در سوره عنکبوت است بمعاهدات حقایقیه و ریاضات شرعیه از برای
اهلش حاصل شود و من المعلوم که انجاء علوم در قرآن مجید و فرقان
حمدیه مندرج بلکه در هر حرف آن مندرج است کما فی الحدیث
(لکل حرف من حروف القرآن حد تولکل حد مطلع) و در مجمع است
که (ما من حرف من حروف القرآن آن الاولی سبعون الف معنی)
بدیمی است که اسرار اطوار کلمات الپیه و علوم مطلقة مقتبة فرایته
تصورت نقطه واحده والف متعدد در عالم انبساط جاری وساري و در
میان عالم بهن وظاهر وبادراست که چندین هزار رشته دارد و هر عالمی
یک صنّه ویک رنگ ویک طرق اورا دیده و پمیده و بیداند و بیبارات
مختلفه و مالنّه غیر و قلّده و برموز و اسرار وزبر وینات و یتصربجات
وتلویجات و اشارات و کنایات واستعارات و تشبیهات بیان انها نموده اند
ولی هر کسی حامل انوار اسرار نیست و هر نفسی تحمل بار گرانهای
رموز و دقیق و تبیان حقایق کامات درر مشحون را ندارد و محسوس است
که کلام الله حامت جمیع علوم بحقایق اشیاء محسوسها و مقولها جایها
و خفیتها صهیرها و کبیرها را داراست و اشاره قرآنیه و کنایه فرقایته
(ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب میین) مدعی را ناطق است
پس علم شریف زبر وینات در جمله از آیات بر سبیل اشاره دارد
وابن اقل الانام العلق بعماد الاسلام از برای علماء خواص علی
سبیل الاختصاص اشاره میدارد چنانچه باب مدینة العلم در جواب آن
زندیق مردود که قدح در قرآن وطنع در فرقان مینمود چنین فرمود
(ان الله جل ذکرہ بعثة رحمته و رأته بخلقه قسم سلامه ثلاثة

اَقَامَ فِي جَهَنَّمَ قَسْماً مِنْهُ يَعْرَفُهُ الْعَالَمُ وَالْجَاهِلُ وَقَسْماً لَا يَعْرَفُهُ الْاَمْنُ
حَسْنَا ذَهْنَهُ وَلَطْفَ حَسْنَهُ وَصَحْ تَعْزِيزَهُ مِنْ شَرِّ الْهَمَّ صَدْرَهُ لِلْاسْلَامِ
وَقَسْماً لَا يَعْرَفُهُ الاَللَّهُ وَامْنَانُهُ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ لِتَلَا يَدْعُى اَهْلُ الْبَاطِلِ
وَنَعْلَمُ عِلْمَ الْكِتَابِ مَالِمَ يَجْعَلُ اللَّهُ لِهِمْ (وَامَّا بِحَقِّ نَاطِقِ جَعْفَرِ بْنِ
مُحَمَّدِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ وَابْنَائِهِ السَّلَامُ نَبَرُ فَرَمَى دِيدَ كَهْ (لِقَرَانِ)
لِهِ اَرْبَعَ مَرَاتِبِ (يَا اَنْكَهْ) كِتَابُ اللَّهِ عَلَى اَرْبَعَةِ اشْيَاءِ الْعِبَارَةِ
وَالَاِشَارَةِ وَاللطَّافَ وَالْحَقَاقِ فَالْعِبَارَةُ الظَّاهِرَةُ لِلْعَوْمِ وَالَاِشَارَةُ لِلْخَاصِّ
مِنَ الْعُلَمَاءِ وَاللطَّافُ لِلْأُولَاءِ وَالْحَقَاقُ لِلْابِيَاءِ) كَهْ شَابِدُ مُزِيدَ درْ تَفَكِّرِ
وَفَاكِيدَ درْ تَبَصِّرِ گَرَددِ يَسِ تَبِيَانِ مِيَنْ وَقَانُونِ مِتَّيْنِ مِتَضَمِّنِ فَوَایِدَ زَاهِرَهُ
وَمِنْقَسِمِ بِالْعَامِ عَدِيدَهُ مِتَكَانِهِ وَمَرَاتِبِ شَتَّايِ مِنْظَافِهِ وَمَطَالِبِ يَسْنِدِيهِ
وَافْرَهَ اَسْتَ وَمَرَدِمُ عَالَمُ عَلَى اَخْبَلَاهُمْ فِي الْعَزَائِمِ وَالْبَيَانِاتِ وَتَبِيَانِهِمْ فِي الْجَوَاهِرِ
وَالْهَوَمَاتِ اَزْ كَتَابَ كَرِيمَ وَذَكْرَ حَكِيمَ بِهِرَهَا بِرَ مِيدَارِندَ وَسُودَهَا
مِيَانِدُوزِنَدَ عَارِفِينَ بِاللهِ اَزْ مَشَاهِدَاتَ صُورَ اَصْلِيهِ وَحَتَّاِقَ اُولَيَّهُ اَنْ
مِتَّمَنِعَ مِيشَونَدَ مِنْقَهِينَ فِي الدِّينِ اَزْ اَشْمَهُ آيَاتِ اَحْكَامِ اَقْبَاسِ شَرِيعَةِ
اسْلَامِ مِيَغَرِيَانَدَ وَمُؤْمِنِينَ بِالْعَدِيبِ اَزْ تَلَاقِتَ اَنْ آنَاءَ اللَّيلِ وَاطِرَافِ النَّهَارِ
بِرَ خُورَدَارِ مِيشَونَدَ كُلَّ عَلَى حَسْبِ مَا يَنْوِيهِ وَشَتَّهِهِ اَزْ اَيْنَ مَاِنَدَهُ
الَّهِ رُوزِیِ خُودِ مِيَخُورَنَدَ وَازْ اَيْنَ فِیضِ نَامَتَاهِی قَسْمَتِ خُودِ مِیَبرِندَ
وَهَكَذَا رَاسِخِینَ فِي الْعَالَمِ اَزْ مَكَاشِفَةَ نَشَأَ تَفَهِیمَ وَتَاوِلَاتِشِ مِبْتَهِجَ كَشْتَهِ
كَشْفَ بِسِیِ رَمَوزَ وَبِیانِ مَرْمَوزِ مِینَهِینَدَ نَادَانَ رَا گَمَانَ اَسْنَکَهِ تَکَاتِ
بِعَدِ الْوَقْوَعِ اَسْتَ وَبِرَ دَانَیَانَ مَعْنَیِ نِیَسَتَ كَهْ بِرَ اَهَلَ كَشْفَ قَبْلَ اَزْ
اسْتَكَافَ مَكْشُوفَ وَبِرَ جَاهِلِینَ مَعْنَیِ وَمَلْفُوفَ بُودَهِ جَنَانِجَهِ بِرَ
کُورَدَلَانَ بُوشِیدَهِ وَمَسْتَورَ بُودَهِ وَخَوَاهِدَ بُودَهِ قَوْلَهِ تَعَالَیِ درْ سُورَةِ بَهْرَهِ

(وَآتَيْنَا عِيسَى بْنَ مَرِيمَ الْبَيَانَاتِ وَإِيَّدَنَا بِرُوحِ الْقَدْسِ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ مَا أُقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيَانَاتِ
وَلَكِنَّهُمْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَرِهَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا أَفْتَأَوْا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يَرِيدُ) يَسِ اَزْ تَوْفِيقَ ذَوَالَمِنْ وَالْعَطَاءِ
درِ اَظْهَارِ اَسْرَارِ وَكَشْفِ اَيْنِ غَطَاءِ خَصْمِ رَا اَنَّكَارِ مَحَالَ وَمَكْنُونَ رَا
كَنْمَانَ عَدَمِ مَجْلَاستِ (بَهْرَهِ) (اَنَّ الَّذِينَ يَسْكُنُونَ مَا اَنْزَلَنَا
مِنَ الْعُلَمَاءِ وَاللطَّافَ مِنَ الْبَيَانَاتِ وَالْهَدِيَّ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
اَوْلَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ الْلَّاعِنُونَ) وَهُرَگَاهِ شَبَهِهِ وَشَبَبِیِّ يَا شَكِّ
وَرَبِّیِّ بِرَ کَمِ بِهِرَهَ کَانَ عَلَوْمَ رَوْدَ رَجُوعَ بِسَالَکَانَ طَرِيقَ مَعْلُومَ وَسَاجِانَ
مَعْرَفَهُ وَکَاملَانَ درَ عَلَوْمَ نَمَایِنَدَ (نَحْلَ) (وَمَا اَرْسَانَا مِنْ
قَبْلَكَ اَلَا رَجَلًا نَوْحِي الِّيَّهُمْ فَسَلَّاوا اَهْلَ الذَّكْرِ اَنْکَسْمَ
لَا تَعْلَمُونَ بِالْبَيَانَاتِ وَالْبَزَرِ وَانْزَلَنَا اِلَيْكَ الذَّكْرِ لِبَيْنَ لِلنَّاسِ
مَا نَزَلَ بِالِّيَّهِمْ وَلَمْ يَلْعَمُهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) اَكْرَچَ مَعْرَفَهُ فِي آنَ بَلَندَ تَرْ
ازْ آسْتَکَهِ تَصْرِيْحَ مَطَابِ اَنَّ بَعِيزَانَ وَهُمْ وَقِدَاسْ تَوَانَ سَجَدَ وَتَشْرِيْحَ
معَانِی اَنَّ بِرَ تَرَ اَزْ آسْتَکَهِ درَ مَعيَارِ بِیانِ تَوَانَ گَنْجِیدَ وَلَیِّ بَقَاعَهُ
(مَا لَایَدِرَكَ كَلَهُ لَا يَتَرَکَ کَلَهُ) جَوْنَ دَانَهُ اَزْ اَبَارِ وَمَشْتَنِی تَعْوِهِ اَزْ خَرَوارِ
بَحْتَرِ تَحرِیرِ درَ آوَرَدَهُ وَمَسْمَی تَعْوِدَمَ اَنَّ رَا (بَیانِ الْآيَاتِ) درَ شَناختِنَ
بَزَرِ وَبَيَانَاتِ وَمَامَولِ چَنَانَتَکَهِ درَ نَظَرِ دَانَشُورَانَ مَوْقِی عَظِيمَ وَمَقَامِی
کَرِيمَ بِهِرَسَانَدَهِ درَ نَظَرِ اَرِیَابِ عَرْضِ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضَ

(سعدی)

كماز كينه درسينه دارد مرض
من کوش در قول صاحب غرض
واز عارهان معارف دينته وواقف موافق يقينته رجا دارم که اگر
خلی یازلی بظهور آید بعلم اصلاح اعمام فرمایند وهو العاصم في الخطاء
والزلل في القول والعمل
(من خجمل از عمل خام خوبش تو بسلامت نکنم سینه رسش)
(در روش زمرة آزاده گان لیست روا طعن بر انداده گان)
وآن مشتمل است بر مقدمه وچهارده مقام وخاتمه مقدمه در او سه مقصد است
(مقصد اول)

در تفسیر ولله و موضع و تعریف و فائدہ زیر ویتنات است (۱) قوله تعالی
في سورة البقره (و آتينا عيسی بن مریم البینات) (الخ) (الیتنات)
المعجزات الواضحات کا حیاء الموتی و ابراء الاته و الاخبار بالحقائق
(۲) قوله تعالی في سورۃ البقره (ولقد جائزکم وسی بازیتنات)
ای المعجزات كالحصاء والید ولق البحر (۳) قوله تعالی في البقره
(ولقد انزلنا اليك آیات یتنات وما يکفر بها الا الفاسقون)
(یتنات) ای معجزات ظاهرات واضحات (۴) البقره قوله تعالی
(فإن زلتمن من بعد ما جائزکم الیتنات فاعلموا أن الله عزيز حکیم)
(الیتنات) ای الحجج والمعجزات (۵) قوله تعالی در سورۃ آل عمران
(فإن کذبوا فقد کذب رسول من قبلك جاؤا بالیتنات
والزبر والكتاب العنیر) (۶) قوله تعالی در سورۃ فاطمہ
وان یکذبوا فقد کذب الذين من قبلهم جائزهم رسالم بالیتنات

وبالزبر وبـالكتاب العـنـير) (یـتنـات) اـیـ مـسـجـزـاتـ باـهـرـاتـ (۷)
در سورۃ آل عمران در جزو رابع از رکوع عشر چنانچه صاحب
تفسیر صافی بیارت وافی فرماید که (الیتنات) اـیـ المـعـجـزـاتـ (والـزـبرـ)
الـحـکـمـ وـالـمـوـاعـظـ (۸) در سورۃ مؤمنون در جزو شانز عـشرـ اـزـ
رکوع رابع کـهـ (زـبرـ) اـیـ قـطـعاـ جـمـعـ زـبـورـ الذـیـ بـعـنـیـ الفـرقـهـ
(۹) در جـایـ دـیـگـرـ (الـیـتنـهـ) اـیـ حـجـةـ ظـاهـرـةـ وـاضـحـةـ مـثـلـ الـیـدـ
الـبـیـضـاءـ (والـزـبرـ) بـعـضـتـینـ جـمـعـ زـبـورـ بالـفـتـحـ بـعـنـیـ الـکـتـابـ (۱۰)
مـوـضـعـ دـیـگـرـ (الـیـتنـاتـ) جـمـعـ یـقـنـهـ بـعـنـیـ الـحـجـهـ (ودـراـصـطـلاـحـ)
چـنانـچـهـ درـ کـتـابـ غـصـنـ الـبـانـ بـیـانـ فـرـمـایـدـ آـنـتـکـهـ (الـزـبرـ وـالـیـتنـاتـ هـاـ)
قـاعـدـتـانـ توـأـمـانـ لـاـيـرـفـ وـاـضـهـمـاـ (مـوـضـعـ) اـیـ عـلـمـ اـعـدـادـ حـرـوفـ
وـکـمـاتـ اـسـتـ کـاهـ اـزـ زـبـرـ وـکـاهـ اـزـ یـتنـاتـ (تـعـرـیـفـ) آـنـ عـلـمـ اـسـتـ
یـقـوـاعـدـ مـعـلـومـهـ اـعـدـادـیـهـ درـ اـسـتـبـاطـ اـسـرـارـ مـکـنـوـنـهـ قـرـائـتـهـ (فـانـهـ) آـنـ
کـشـفـ بـرـخـیـ مـعـلـومـاتـ اـزـ مـعـجـوـلـاتـ وـاـکـہـیـ درـ بـعـضـ اـزـ اـسـرـارـ مـخـنـیـاتـ
(مقصد دویم)

در قـاعـدـةـ باـهـرـةـ سـاطـعـةـ زـبـرـ وـقـانـونـ قـاهـرـةـ فـاطـمـةـ یـتنـاتـ استـ وـآنـ چـنانـچـهـ
در مـقـامـ الـفـضـلـ آـوـرـدـهـ آـنـتـکـهـ هـرـیـکـ اـزـ حـرـوفـ نـهـجـیـ مـرـکـبـنـدـ
بعـضـ اـزـ دـوـ حـرـفـ مـثـلـ (بـاـ) وـ (تـاـ) وـ بـعـضـ اـزـ سـهـ مـثـلـ (سـادـ)
وـ (سـینـ) وـ حـرـوفـ اـولـ اـنـهـارـاـ درـ اـسـطـلاـحـ زـبـرـ مـیـنـامـنـدـ وـنـتـمـهـ رـاـ
یـتنـاتـ مـثـلـ (بـاـ) زـبـرـشـ (بـ) اـسـتـ کـهـ بـحـابـ جـمـلـ دـوـاستـ
وـبـیـتـاشـ (۱) کـهـ بـحـابـ جـمـلـ بـکـیـ اـسـتـ (اتـهـیـ) بـیـنـ روـشنـ
گـرـدـیدـ کـهـ زـبـرـ تـطـیـقـ مـکـنـوـنـیـ حـرـوفـ اـسـتـ بـحـرـوفـ درـ اـعـدـادـ بـعـنـیـ
زـبـرـ عـبـارـتـ اـزـ کـامـةـ مـاـوـیـ مـرـکـامـهـ دـیـگـرـ بـاـ جـمـلـهـ مـرـ جـمـلـهـ دـیـگـرـ رـاـ

د حاب جمل (مثل در کامه) چون تعابو لفظ (کاکل) با
 (کزدم) و (مو) با (جلبیا) و (کن) با (می) و (صهبا) با
 (پیله می) و (قدم) با (حب) و (مودت) با (محبت) و
 (بحیب) با (ناز) و (عرق حبیب) با (شبنم) و (مشتهه) با
 (محب عاشق) و (عاشق) با (کشان) چنانچه آزاد گوید
 (لاغر و ان قمر بالجزع اخنانا الا ترى عشقنا قد عذ کشانا)
 و (یوسف) با (حسن ازل) و (سعاد) با (العدل) چنانچه از اد نیز گوید
 (اسد سیف تعاملین بحقوة والعدل انت فمحاسیبی لله)
 و (درد) و (شم) با (تلخی) و (فرحان) با
 (دلشاد) و (دیوانگی) با (اموده گی) و (زمزم) با
 (آب زنده گی) و (عبد) با (گناء) و (عق) با (عاصی)
 و (توبه) با (یتیمی) و (زبان) با (دهان) و (علم) با (عمل)
 و (لعل) با (نگین) و (آدم) با (پاکیزه) و (خواب)
 با (راحت) و (مال) با (امل) و (محتاج) با (بی دولت)
 و (درویشی) با (نیستی) و (پیر) با (بی عقل) و (کریم)
 با (نیک نفس) و (بد نفس) با (ملعون) و (والد) با
 (ام) و (طهماسب) با (جهان بناء) و (ملا) با (سواد)
 و [صلح] با (ترایع) و (صباح) با (ما) و (سعاعی) با (فیاسی)
 و (حاب) با (سهو) و (قلمه) با (برج) (وعدس) با
 [باقلاء] و (نخود) با (کشمکش) و (عغرب) با [کشان]
 و (گوفه) با [گیلان] و [انزلی] با [جهنم]
 و (نجف الاشرف) با (جنت سرا) و (بزد) با [زوجه]

و (ساوه) با [پس] و (دار القرار) با [کورستان]
 و [هندی] با (سبز) و (اصفهانی) با (زیرک) و (ارمی)
 با (کاهر) و (عیار) با (بیس و پا) و (انسان) با (انعام)
 و (الله) با (محیط) و (وجود) با [واحد] و (رسول)
 با (رعنما) و (ابو القاسم) با (ملک یوم الدن) و (محمد) با
 (امان) و (حب محمد) با (ایمان) و چون (ماد) با (ولی)
 (نبی چون آفت آمد و ای ماه مقابل گردد اندر لی مع الله)
 و چون (امام) با (اشجاع) و (عای) با (بحق) و [الامان]
 با (علی) و در فارسی (علی) با (نک) و (قائم) با (صاحب ما)
 (واما) الفاظ رکیسه که طباع از او متفرق و نتوس از وی متزر
 باشند بسیار است و در جشن در کتب ناگوار است چون [موسائی] با
 (بد اصل) و (روتانی) با (قباحت نافهم) و (ساوج) با
 (سک) و (همدانی) با (مکس) و (بای) با (دزد) و (اقریباً)
 با (تاچلو) و (العیسر) با (قمار) و (بز) با (جو) و
 (کجل) با (حیله) و (نانوا) با (جهنمی) و (بی ادب) با
 (یابو) و (از زیاد) با (زنازاده) و (بزید) با (بیحیا) و
 (طایحه) با (کب) و (گیلک) با (سک) و امثاله وجود ترک
 ذکر آنها است (مثل در جمله) (چون تطاق لفظ) (اول من ان) با
 لفظ (علی بن ابی طالب) و چون (فایض مناب نبی) با (علی بن ابی طالب)
 و چون (عین ایمان) با (وجه علی این ابی طالب) و این تطاق را
 تطاق زبر بزر نامند (و امایتات) چنانچه در کتاب شهنiran
 فرماید آنست که بیانات تطبیق مانوئی اسماء حروف است با حذف حرف

اول مر تمام عدد اسم دیگر را باین معنی که بقیه مساوی مر تمام عدد لفظ دیگر باشد و این تطابق بین اعم است از آنکه در یك لفظ باشد یا زیاده (مثال در کامه) چون تطابق یعنی (محمد) با (اسلام) زیرا که یعنی (محمد) (۱۳۲) و اسلام (۱۳۲) است و این است که عرفاء لفظ (اسلام) را (با علت موجوده) هموزن دانسته اند (زمینت کتاب حق تمامی بنظام اسرار الهی است بهر بطن کلام) (از اسم محمد که بود مصدر کل در درب زینت نامش اسلام) و چون تطابق یعنی (علی) ما (ایمان)

وهمزة ملفوظه همان الف است که مسمی هر حرفی عین آن در اول
یا وسط یا آخر آن حرف واقع نمیشود والف مصدر بهمゼ است پس
همزة الف است و عدد آن نیز [۱۱۰] است ها (۶) میم (۹۰) زا
(۸) ها (۶) مجموع [۱۱۰] علی (۱۱۰) ولهمذا قبل
(از بینه الف علی را بطلب) پس ظاهر الف علی باطن الف علی والف
مقوم حروف و حروف مقوم کلمات و کلمات مقوم آیات و آیات مقوم
سور و سور مقوم کتاب تدوینی و مکذا الامر فی الكتاب التکوینی بالحدث
الصائب والنظر الثابق و قول العارف

(الف الحروف هو الحروف جمعها) و الفاء دائرة عليه تعطق)
پس مینوان بود که حدود هر حرفی از الف باشد که یکی است
و همین شهادت وجود بموجود و وحدایة رب بمبود است چه که الف

یک و محیط بتمام حروف واو بتعم اشیاء محیط است

(فی کل حرف له آیه تدل علی انه واحد) از ایست که کویند
من عرف ظاهر الالف وباطنه وصل الی درجه الصریفین و مرتبة
القریفین) و حدیث شریف مروی از سر الله الاعظم سے فرمود
(الالف واحدة لا يعلمها الا الراسخون) که جزء ثانی (العلم
قطة كثرا الجاهلون) است اشاره بدان است یعنی که الف یکی است
و برمز او اگهی ندارد کسی مگر راسخون در علم یعنی اهل کشف
(دل گفت مراعلم لدنی هوس است تعلیم کن اگر ترا دست رس است)
(گفتم که الف گفت دگر گفتم هیچ در خانه اگر کس است یک حرف بس است)
(دقصد سیم)

باید دانست که تطبیق بدین فن مخصوص یچهار قسم است و آن چنانست که

تطبیق (کاه) زبر بزر است و (کاه) بینه به بینه و (کاه) زبر
به بینه و (کاه) بینه بزر ولی بعضی از از اکان چون صاحب معتبری الاعیان
و غیر از او از اعیان شش صورت دیگر جهه توسعه در این فن بدرو
از ودهاند و ان تطبیق جمع (دو) زبراست بزر و (دو) زبراست بینه
و (دو) بینه بینه و (دو) بینه بزر و (بینه) بینه بینه و (بینه)
بینه بزر وجای آنستکه دو صورت دیگر چنانچه شاید و باید بدین
قاعده لامه من بد گردد و آن تطبیق (زبر) و بینه است بزر و (زبر)
و بینه است بینه پس مجموع دوازده صورت نمودار گردید ولی عده
تطبیق که لولا دلیل لکن دلیلا اعتبار با و بر هانا اتنا عنا چنانچه معتبر
دانسته اند و از جمله اجوبة اسکانیه شمردهاند صور چهارگانه اویله است
(حکایت) صاحب کتاب غصن البان آورده که سلطان شهاب الدین ملک
هند که در سن (۱۰۷۶) وفات نموده ملقب بشاه جهان بوده یعنی
شاه عالم پادشاه روم باو اعتراض کرد که تو هندوستان را سلطانی
چگونه ملقب بشاه جهانی در جواب حیران ماند پس ملک الشعرا عصر ابو
طالب المتخلص به کامی در مقام جواب بر آمده فرمود که جهان و هند
ماویند در عدد زیرا که جهان (۵۹) و هند نیز (۵۹) است و قانون
حساب زبر اورا مجانب نمود (دیدم) بزرگی از ارکان عامه اهل بعداد
که چندان رایکان با خاصه اهل سداد نبود در رحله خود چنین
نوشته بود سے روافض تمسک بقاعده زبر و بینه نموده و بتطبیقات
اختیاری در مقام مدح موالي خود برایند و ایات کرامات برای ایشان
نمایند و هر که را داشتند دارند بتطبیقات دیگر که در مقام هجوانت دم
نمایند و آن را قاعده نام نهند و ممکن است که عکس شود یعنی بغض

آل محمدرا با تطبیقات جیده و محب محمد و آل اورا با تطبیقات ردیه مطابق نمایند (عرض نمایم) اگرچه در کامات بسته طریق از مخاون چین است ولی در شلام خالق بیچون که مشعر بر معجزه است چنان است معلوم است که قائل شامل از زیر معجزات قرآنیه و بیانات یعنی فرقایه بوده که ابن عیب وارد آورده

(وکم من عائب قولنا صحيحاً واقتہ من الأئمّة استیم) زیرا که تمام کامات و آیات جیده و رحمة کلام الله با ملاحظه تفاسیر مطابق اسامی والقب آل الله وهمگی کامات غضب وعداوم کتاب مطابق با اسماء والقب اعداء الله میباشد چنانچه خواهد آمد (گواه عائق صادق در آستین باشد) پس محاکمه ما و خصم مرجوع بمحکمه عدیله قرآن مجید و متحول باداره حقایق فرقان حمید است که مشتمل بر نکات غریبه و اسرار خفیه و محتوى تفاصیل عجیبة مرموذه الهیه است

(حسب مذاق تو احمد حاتم بیغمبران دفتر مدح تو قرآن است یا مولی علی) قوله تعالیٰ فی سورۃ العنكبوت (بل هو آیات یعنیات فی صدورالذین او تو العلم وما يجحد بآیاتنا الا ظالماً) بلکه خداوند عز شاهه در حق جاحدين و منکرين آیات قرآنیه در همین سوره نیز فرماید (وما يجحد بآیاتنا الا کافرون) هر شؤون دریای معرفتیه و دلیل که خودرا در شعل سلیل شنا گردید فرمید که اهل علم و فهم را در ادراک مقاصد و فهم مطالب عالیه رباینه واستنباط معانی از قولاب الفاظ مبارکه قرآنیه واستخراج لای نعینه از بخار اخبار بیویه و ونوبه مذاهب و مشارب مختلفه متباينه است بعضی میزان عقل ناقص خودرا نصب کرده و رای

کلیل و هوای نفس علیل خودرا اسطر لاب معرفه مبدع و معاد قرار داده آیات فرقایه و کامات صادره از خزان حکمت و اوعیه علم و معرفه را بمیزان عقل خود سنجیده واز نسبه لبنة اسطر لاب رای کسد و هوای فاسد خود بعین عورا نظر بانوار کواكب مشرقه در آسمان علم و عرفان انداخته هرچه بان میزان موزون و بان نظر مقرن اتفاشه همان را اعتقاد واعتماد کرده مثل اکثر معتبره متخله و متفلسفه متحکمه و متصوفه مشحشه حتی اتهی امرهم الى تغیر جمیع الظواهر فی الخطابات الواردة فی الكتاب والسنّه و تأویلها الى غير معانیها الحتنیه مما یتعلق باحوال الاولی والآخره و مظاهرات اهل النار والجنة و هنولاء المترفون المتحكمون المتصوفون کانهم لم یعلموا ان فهم رموز القرآن و اسراره و الغور فی اثواره و اطواره ما لا يمكن بالفکر والنظر ولا بد فيه من متابعة اهل بیت النبوة والاقتباس من مشکوهة الولاية والاقتفاء لآثار الواقفين على اسرار الشريعة ولم یسمعوا قول الله عز وجل ولا یعلم تأویله الا الله والراسخون فی العلم وقول ایي عبدالله عليه السلام ونحن الراسخون فی العلم ونحن نعلم تأویله وعن ایي بصیر قال سمعت ایا جدهم علیه السلام فی هذه الآية (بل هو آیات یعنیات فی صدورالذین او تو العلم) فاویی ییده الى صدره وحدیث نبوی من فسر القرآن برایه فلیتبؤ متعده من النار ومن فسر القرآن برایه ان اصاب لم یوجز وان اخطاء فهو ابعد من السماء معروف و مشهور است و بعضی دیگر مثل اشعاره ومن حذا حذوهم نور عقل را خاموش ساخته وجوهه عقل را کشاد انداخته از تدبیر و تفکر و بهم وحکمت محروم مانده صرفاً ستد باب تاویل کرده در جمیع مقامات جمود بر ظواهر را لازم شمرده اند مگر در مثل الرحمن علی العرش استوی

الحجر الأسود يمين الله في الأرض ويرخي ديكور سد باب تاويل
در ما يتعلق باحوال الآخره والمعاد سكرده ودر باب شانه اولی وبداء
الفاظ واراده را تاويل سكرده وزراع فرقه ناجيه از اعلام علماء اخبارتین
با فحول از مجتهدين اصولیین شکر الله مساعیهم در باب اخذ بظواهر ارباب
واحتجاج باخبر مخصوصه معروف است ودر کتاب اصول مسطور است
ورجوع بكتاب شريف قوانین الاصول برای اطلاع بر آن کافی است
والحق ای هذ الباب ما ذهب اليه او او الاباب واز اقتصاد واعتدال
وانصاف وعدل در حق نور عقل ورسول باطنی وعدول از جور واعتساف
در باره حکم شرع ورسول ظاهري نه برودت وجود اشاعره وحنبله
وکرامه واکثر محدثین ولقین ظاهريات در ابقاء الفاظ وعبارات بر
مداليل اویله ومساهم ظاهره هر چند منافي ومتناقض قوانین عقلیه
و حکم عقل باشد ونه حرارت وتندی وتحذی وتحکیمه ومتعرف به
ومتصوفه در تاویلات بعيده وتوجیهات رسکیه وحرrog از طور وظرف
لنظ وکلام وارنکاب تسفات ونکفات در ترویج اراء کاسده واهواء
وغلونات باطله وخیلات واهیه خود هر چند منافی با قوانین شرع
قدارد وطالبا من باب تقليد وسمع است وباين جهه تخلاف وتناقض وتناقی
وتعارض در مطالب ومقاصد شان بهم میرسد کاما دخلت امة لعن اختها
پس باید پاس حرمة واحترام شرع مقدس وعقل مجرد را بسدارند
وتحظیم ونکریم وتقديس وتبیح وتحمید وتحمید حضرت حق
وشهوات واسماء وصفات حق وحضرات انبیاء وآولیاء ووسائل وروابط
حراق با خاق ووسائل دین ورحمة حضرت باری بر کاه وجودات را

نصب عین ومنظور نظر سازند وساحت کبریاء احادیث را از فناض
امکان ومقابل حدثان ومثال آکوان متره و المقدس دانند وسلسله جلیله
انبیاء واولیاء را از خطاوط بشریه ولوازم طبیعته اجل وارفع پندارند
فانهم عنها مبعدون وعما يجوز لكم متزهون وملحظه ومراعات ظواهر
الفاظ وعبارات وقواعد استعارات ومجازات ومزایا وخصوص کلمات
ومجازات وآیات نازلات بر خود لازم ومتهم شمارند وباين تحقیق
دستور انظم و Mizan آنوم در اهم وادرانک طالب عالیه ومقاصد عالیه
بdest آورند وجمع بين ظاهر وباطن وتفسیر وتاویل وتنعیم ونکمال
تنزیل نمایند واز راه ظاهر عبور نمایند بسوی باطن وسر واز اثر
بگذرند بسوی اب وروح وابن مرتبه ودرجه بازه نظر ونکر بدون
ذوق سالم وهم اوبم وصفاء طینت وطهارة فطرة ومراجعت باهل بیت
نبوت ومتابهت معانی وتنزیل ویسر نیست (مادام) که اسان در چاه
طیبیت محسوس وبا دید ان عالم محسوس مالوف وماوس است واز عالم
نور وشأنه عقل محروم ومحبوب است از معرفه الهیه که مندرج است
در معرفة محمدیه بحقیقت نورانیه که (مرفقی بالتورانیه معرفه الله)
فرموده است بی هرمه ونی تصیب است وچشم بصیرت از مشاهده ملکوت
وحاقيق اشیاء بسته است واو نی بیند مگر تو ایل محسوسه ودیاکن ظاهره
چون ندارد مگر باصره جلیدیه

(الله قد صدر الحكماء في قوله في القرآن العجيد)

نحن واثنان لانشاهد من القرآن الا سواد الحروف لكوننا في عالم الغلسه
والسواد فان المدرك والمدرك دائما من جنس فالبصر لا يدرك الا الالوان
والحس لايتأتى الالمحسوس والخيال لا يتصور الا المتخيلات والعقل لا يعرف

الا المعقولات وكذاك النور لا يدرك لاحد الا بالنور ومن لم يجعل الله له نورا فماه من نور فنحن بسواه هذا العين لانشاهد الا سواد القرآن فاذا خرجنا من هذا السواد والوجود المجازي والقرية الفظائم اهلها مهاجرا الى الله ورسوله وادركتنا الموت عن هذه النشأة الصورية الحية والخيالية والوهيمية مارينا بعد ذلك من القرآن سواد اصل الابيات الصرف والنور الممحض وهذا القرآن اترى من الرحمن الى الخلق بالاف حجاب وتتكىء بكوة الانفاظ ولمات الانسان لاجل تفهم حضفاء المقول خنافيش الابصار وتأييدهم به كما تكسى نور الشمس بكوة الظلمة لاتفاق الخفاس وتلبس بلباس البهيمة لاتفاق الارماد ولو جماناه ملكا لجعلناه رجلا وهذا شابة الرحمة من الله وشفقته على خلقه والا فما للتراب ورب الارباب ولو ترل هذا القرآن على مكان من العظمة والثان الى العرش لذاب العرش واضمحل ولو ازلنا هذا القرآن على جبل لرأيته خائضا متصدعا من خشية الله وتلك الامثال فضربها للناس لعلهم يتذكرون (صاحب مشارق ا ovar اليقين آورده) روى ابن عباس في قوله تعالى وكل شيء فصلناه تفصيلا (قال معناه) شرحناه شرعا يتنا بحساب الجمل فهو من هم وهذا هو المسلم الذي استره الله الى بيته ليلة المعراج وجعله عند امير المؤمنين ٤ تم في عقبه الى آخر الدهر وهي (٨) كلمات و (٢٨) حرفا وكل حرف منها يتضمن اسم محمد وعلى ظاهرها وباطنا يخرج من له وقوف على اسرار علم الحروف واعدادها (چنانجه شنیدم) دیگری از ابناء سنه طعن ودق بر شیعیان زده که ایمان واسلام اعجم بسبب زیر وبنقات است (اگرچه چنین نیست) وبرفرض بودنش همین حدیث منفق حاکم است قال رسول الله ص (ستفرق امتی ثلاثة وسبعين فرقه كلهم

في النار الا فرقه) که مستثنى للفظ (فرقه) است وفرقه شيعه است (فرقه)
(٣٨٥) (شيعه) (٣٨٥)

(لاعن الآيات امنا ابتدأنا انا الآيات بشرنا الرجاء)
(نحن امنا برشد المصطفى يوم كنا معه طيبنا ومان)
هر کس بعمل والذين جاهدوا فينا، مؤيد شد البته ببيان لهم سبلنا
مستبشر خواهد گردید (على بحث المعاني من مواضعها وما على اذا لم
يفهم البقر) فهذا هو البرهان الوجданی التورانی الحقانی والدلیل
الساطع القاطع القرانی مما استتبعه القاصر الانم الجانی يوسف ابن
محمد بن يوسف النجفی الجیلانی

﴿ مَقْعَمُ أُولٰئِكَ ﴾

ودر او سه مطاب است (مطلوب اول) در انواع حروف است وآن برسه
نوع است (ذكریه) و (خطیه) و (لفظیه) اما حروف (ذكریه) قد ضربنا
قطنه في الجذر الجامع والنور اللامع واما (خطیه) آن قوش خطی است
که هر حری از آن دلالة بر عددی کند چنانچه ورود آنرا در
مختصر المجمل ابراد نمودیم که ۱ (۱) ب (۲) ج (۳) د (۴) ه
(۵) و (۶) ز (۷) ح (۸) ط (۹) ی (۱۰) ک (۲۰) ل (۳۰) م
(۴۰) ن (۵۰) س (۶۰) ع (۷۰) ف (۸۰) ص (۹۰) ق (۱۰۰)
و (۲۰۰) ش (۳۰۰) ت [۴۰۰] ث (۵۰۰) خ (۶۰۰) ذ (۷۰۰)
خ [۸۰۰] ظ (۹۰۰) غ (۱۰۰) که آنرا حساب جمل نامند واحقر
زیر جمل را بالفظ حکمه وخته وجه جمل را بالخير کثیر مطابقه
نموده ام (جمل) (٧٣) [حکمه] (٧٣) (وجه جمل) (٨٧) (خير کثیر) (٨٧)
(ایکه زاسرار زیر گشته شی آگاه و خیر جمل آمد بعد حکمه وابن نکته بگیر)

(ور که از بینه خواهی تو مثالی گویم بر ارباب ظر و جمل خیر ~~ستیر~~)
واز اتفاقات این تطابق با توافق بعضی از معاصرین از اهل سداد
موافق افتد چنانچه فرماید

شبو از سر حقیقت ز من این نظریان
کن برون بینه پندار ز گوش عنوا
آنچنان حکمه و این علم نیاش دارزان
فهم هر عینی طوریکه بود در واقع
سوی این خیر کثیر از جمل آئی آسان
هر که را خواست خداداده حمله جملت
نکر از وجه جمل سر حقیقت را خوش
جان سر حقیقت نگر از وجه جمل
تا که بی پرده از این پرده گندروی عیان
(واما لفظیه) که آزا حروف ملفوظی و صوتی نیز نامند عبارت از
ما یتلطف به است چون الف با تا تا جیم حا خا دال دال را زا سین
شین صاد خاد طا ظ عین غین فا قاف کاف لام میم نون واو ها یا
مالحظه کن تمام کمات و عبارات واقاً و سلف و خلف با خلاف لمات
والسن و اسطلاحات من ز من ادم الی یوم القیمة تماماً ناشی و حاصل میشود
از حروف تهیی که متأن و متکون است از نفس السانی که با کمال
بساطت چون بمقاطع و مخارج حروف بگزرد و با وضاع متخلقه از حلق
خارج شود از آن حروف متکون شود و از حروف کمات و از کمات
کلامات و از کلامات متکون و از متکون متشدات متحقیق میشود و بر
اها آثار و احکام غیر متناهیه مترتب میگردد و منشاء کل کل نفس بیطاست
ولطفی تر از این ملاحظه فرمایی بین چگونه از قطعه واحده بسطه حروف
مقطعات و مرکبات که مدار جمیع کن سماوه و آثار غیر متناهیه است
غاشی و صادر میشود و آنچه تلفظ در اسم آن بد و حرف میشود (ملوی)
دانند

و اعداد به (مقطعه) که آنها را [ناظمه] گویند (و غیر مقطعه) که آنها را
(صامته) گویند و به (فرد) و (ثنای) و (ثالث) باعتبار شریک داشتن
و نداشتن و شریک متعدد بودن و نبودن مثل دال و دال و را و زا و نون
و غین و سین و شین و مثل با و تا و نا و جیم و حا و خا و مثل الف و نون
ولام و میم و کاف و نحو ان معا لا مشارکه غیره فی الصورة و میشود که
فرد را (محکم) و غیر فرد را (متشبه) گویند و گاه باشد که صاحب
نقطه و احده را (فرد) و دو نقطه را (ثنای) و سه نقطه را (ثالث) نامند
(طلب دویم)

زبر آن زیاد تر از بینت آنت چون با تا تا حا خا دال را زا
شین صاد خاد طا ظ عین غین فا قاف ها یا وبعضی از حروف بینت
آن زیاده از زبر آنت چون الف جیم دال کاف لام میم نون واو
و بعضی مساوی الطرفین است که زبر و بینه آن مساوی است چون (سین)
که آنرا (حرف کامل) و حرف (اسان کامل) نیز نامند و گفته شده
(سین اسان چونکه خیزد از میان اول و آخر نماند غیر آن)
و آنچه در کتاب لسان الخواص گوید که (بعض الحروف یکون زبره
اکثر من بینته فی الحساب کل من حروف کمن) بدیهی البطلان
و ظاهره الفساد است بلکه بینته اکثر من زبره میباشد و شاید اشتباه از
کتاب آن کتاب باشد (وایضاً) بدانسته، حروف را آنحایست هر و هه
و اسمائیست مشهوره آنچه تلفظ باسم آن به حرف میشود و اقل آن
غیر آخر آن است (ملفوظی) گویند چون الف وجیم و آنچه اقل و آخر
آن یکی است (سروری) خوانند مثل میم نون و واو و (متدری)
نیز گویند و آنچه تلفظ در اسم آن بد و حرف میشود (ملوی) دانند

مثل با وتا وحروف (علیه) نیز گویند و آنچه که بما بعد خود متصل نمیشود (مقاصد) نام نهند چون الف و دال و ذال و (مواصله) برخلاف اینست و آنچه که حرف تعریف در آن مدغم میشود (مدغمه) و، قابل ان (ظاهره) است وسین را (کامله) گویند (مطلوب سیم)

در بیان اشتباه بعضی از اعیان چنانچه یکی از اذکیاء جهان و معروقین زمان در خصوص لفظ ها که آنرا هی تلفظ فرموده چنانچه فرماید (الله بود يك الف و دو لام زین اسم شریف دل گرفته آرام)

(از یتنه السف علی را بطلب وزهی و دو لام جو، محمد را نام) یتنه الف (لف) است و آن (۱۱۰) است علی نیز (۱۱۰) است واما یتنه ها الف است که عدد مکتوبی آن (۱) است که باضافه یتنه دولام (۸۳) میشود (۹۲) همچنانکه گمان کرد که با محمد هطابی باشد و کشف مرام در زیادتی توضیح مقام باید (واما) آنچه ملا جلال دقائی نوهم فرموده که از یتنه حروف الله علی پیرون آید آن نیز تمام نیست چنانچه فرماید (اگر مرد رهی روشنی راه نگر آیات علی ز جان آگاه نگر)

(گر یتنه بر الامتش می طلبی در یتنه حروف الله نگر) زیرا که یتنه الف (لف) و آن مطابق با [علی] است چنانچه گذشت ویقات دولام وعا (۸۳) است و علی (۱۱۰) است پس از حروف الله علی پیرون نیامد بلکه از يك حرف الله علی استخراج شده و شاید آنکه از یتنه یتنهها نیز اراده علی نموده و آن اگرچه درست است ولی علی کل حال از حروف الله که لفظ جمع است نتوان استخراج علی نمود زیرا که جمع فرموده واز مفرد یا تثنیه آن مطلوب بر آید و تواد بود که مصرع اخیر چنین باشد

(در یتنه ز حرف الله نگر) پس در اینصورت اشتباه از ناسخ باشد [فایم]

﴿ مقام دوم ﴾

در تطابق است مخفی نماند که بعضی از اخطبات مندرجه این مجموعه منتهی و برخی از محتویات این زیر اطیبه مقتبسه از رسالت شریفه (مضیقی الاعیان) است بخصوصه جلی از تطابق آیات قرآنیه آن (از رهگذر خاکسر کوی شما بود هر قافه که در دست نسیم سحرافتاد) چنانچه هطابی جمله از این مندرجات با هرات و مندرجات زاهرات از منطبقات استادنا المؤمن الفرید فی الفن والوحید فی الزمن آقای حاجی سیدحسن کرازی کرمانشاهی مذکوه است و بسی رسانی طربه و صحائف طریقه در این فن بزریور تصنیف در آورده آنچه بمنظور فاتح افق رسیده (اسرار الکلام) (اشارة الکلام) (الف باء جدید) (جلوی الکمال) (حقیقته مطاب) (حكمة آل محمد) (سبیل الاقط) (مین کل) و آنچه بمنظور فاصل احترن رسیده زیاده از آن است (هر بُوی که از مشک و قرنفل شنوی از دولت آن زلف چه سنبیل شنوی) و در این مقام دویم سه جلوه است (جلوی اول) در تطابق زیر بزر بنام نامی حضرت ختمی مرتبه صلوات الله علیه (نبی) (۶۲) (واجب دوم) (۶۲) (احمد) (۵۳) وجود اجل (۵۳) اجل وجود (۵۳) (لازم وجود احمد) (۱۵۰) لازم ایجاد احمد (۱۵۰) ممکن [۱۵۰] (قبل لی ماسم حبیث) قلت بین الناس احمد قبل محمود گیوسفت قلت وال محمود احمد) سائل (۹۲) وجود حکمه (۹۲) جلوی الواجع (۹۲) اجمال وجوب (۹۲) وجه اکوان [۹۲] آیه وجه وجود الواجع [۹۲] آیه وجه واجب الوجود [۹۲]

(نیست کس ایه مر وجه وجود الواجب جز محمد همه او صافش ازاو گشته عیان) (۹۲) امان (۹۲) محمد (۱۳۲) زیرا که در لفظ او یک مین مدعی است (م ح ۲۴) الامین (۱۳۲)

(اسم خیر الرسل فضل عند ذی الفضل میین فهو في الخط امان وهو في اللطف امين) (جوهه دویم) در تطابق یتنه بزر بنا م آنحضرت ص

(ملح) (۹۲) زیر (محمد) (۹۲)

(فما اعجز الافکر عن كنه وصفه وما اقصر التفسير عن كل معناه) [جوهه سیم] بنا م پیغمبر ص باضافه عدد دیگر (محمد وا) (۹۳) (۹۳) واسطه واجب (۹۳) (محمد و) اول جلوه واجب (۹۶) جوهه ازل (۹۶) (محمد و) (۹۶) اول موجود (۹۶) جوهه وجه ازل (۹۶) (وجود الایه) (۶۶) (۱۰۵) لباس واجب (۱۰۵) (احمد و) (۱۳) (۶۶) (وجود الایه) (۶۶)

﴿مقام سیم﴾

ودر آن سه رشته است (رشته اول) در تطابق زیر بزر بنا مبارک مولی الموالی على بن ای طالب عليه السلام (وجود عای) (۱۲۹) زیب الله (بدل النبی) (۱۲۹) بقیة واجب (۱۲۹) حاصل (۱۲۹) معطی (۱۲۹) صلاح [۱۲۹] على بن ای طالب (۲۱۷) لایق جای نبی (۲۱۷) ره واجب (۲۱۷) علة اکان (۲۱۷) دار واجب (۲۱۷) مصباح عبد (۲۱۷) مصباح کون (۲۱۷) رابطه (۲۱۷)

(رابطه خاق و خدا غیر على بن ای طالب اربود کسی دادی از این رتبه نشان) (علی این ای طالب) (۲۱۸) نایب مناب نبی (۲۱۸) پیرو (۲۱۸) امام مؤمن (۲۱۸) صفة الواجب (۲۱۸) آیه رب (۲۱۸) راه واجب (۲۱۸) باب مدینه الحکم (۲۱۸) مصالح الوجود (۲۱۸) (وجه عای)

(۱۲۲) واجب امکان (۱۲۴) آیه حق (۱۲۴) جنة الله (۱۲۴) علة ایجاد (۱۲۴) واسطه الواجب (۱۲۴) جمال ایجاد (۱۲۴) جمال الوجود (۱۲۴) اجمل الایجاد (۱۲۴) اجمل الوجود (۱۲۴) جلوه وجه الله (۱۲۴) محبوب الله (۱۲۴) جاوه على ابن ای طالب (۲۶۲) عنة مبغیه (۲۶۲) قبول وجه عای (۲۶۲) (وجه عای ابن ای طالب) (۲۳۱) واسطه ممکن بقیة (ملح) (۹۲) زیر (محمد) (۹۲)

(فما اعجز الافکر عن كنه وصفه وما اقصر التفسير عن كل معناه) [جوهه سیم] ابن ای طالب [۱۰۸] جاوه جلال (۱۰۸) (اصحاب عای) اول جلوه واجب (۹۳) واسطه واجب (۹۳) (محمد و) اول جلوه واجب (۹۶) جوهه ازل (۹۶) (محمد و) (۹۶) اول موجود (۹۶) (وجود الایه) (۶۶) (۱۰۵) لباس واجب (۱۰۵) (احمد و) (۱۳) (۶۶) (وجود الایه) (۶۶)

(۱۶۲) انعم (۱۶۲) (ولاية عای ابن ای طالب) (۲۷۰) (ولاية عای) (۱۶۲) انعم (۱۶۲) (ولاية عای ابن ای طالب) (۲۷۰) حصن الامان (۲۷۰) وجود عای ابن ای طالب (۲۳۷) ایجاد عای ابن ای طالب (۲۳۷) قصد الواجب (۲۳۷) حبیب عای ابن ای طالب (۲۴۰) قصود (۲۴۰) (محب عای) (۱۶۰) اصحاب جنه (۱۶۰) حب عای (۱۶۰) احسان (۱۲۰) طعام (۱۲۰) جنة واجب الوجود (۱۲۰) جنة وجود الواجب (۱۲۰) وجوب صحة (۱۲۰) تابع عای (۵۸۳) خسته طبیه (۵۸۳) محمد علی فاطمه حسن حسین (۵۸۳) رشته دویم

بنام مبارک آن سرور باضافه عدد دیگر (علی وا) (۱۱۱) کافی (۱۱۱) وسیله (۱۱۱) امان ایجاد (۱۱۱) ایمنی (۱۱۱) (علی بن ای طالب وا) (علی این ای طالب) (۲۱۸) نایب مناب نبی (۲۱۸) پیرو (۲۱۸) امام مؤمن (۲۱۸) صفة الواجب (۲۱۸) آیه رب (۲۱۸) راه واجب (۲۱۸) باب مدینه الحکم (۲۱۸) مصالح الوجود (۲۱۸) (وجه عای)

لیس للواجب معلول سواه وسوی صنوه الواحد فی الكون امان الاکوان
کان فی معلوله منه بیان لمراد ومن الواحد للواحد انعام بیان
فهمای معلوله والخلق معلولهما وهمای علة امکان لما یاتی وکان
[۲۸۱] (ولاية علی بن ابی طالب ۱۱۱) (۲۸۱) باب المراد (۲۸۱) بادمراد [۲۸۱]
مراد الله (۲۸۱) (وجه علی ۱۳۷) (۱۳۷) قبله (۱۳۷) مرشته سیم
در تطابق لفظ علی سوای تطابق اول (اول من امن) (۲۱۸) علی، ابن
ابی طالب (۲۱۸) (علی) (۱۱۰) دومین (۱۱۰) سیم (۱۱۰) جلوة الله
(۱۱۰) لباس واجب [۱۱۰] لابس وجوب (۱۱۰)
هو اعظم اسمای حق لمیزلى است ها ثابت واو غایب ابن رمز جلی است
از سیط و ترا فعش چه تعداد کنی اسم عددهش مطابق نام علی است
محمد حی (۱۱۰) میزان (۱۱۰) باب نجاة امه (۱۱۰) کمال ایجاد
(۱۱۰) ایجاد کمال (۱۱۰) امن وجود (۱۱۰) امن ایجاد (۱۱۰)
جمال الله (۱۱۰) اهل جمال (۱۱۰) جلال الهمی (۱۱۰) بلد جمال
(۱۱۰) صبیح (۱۱۰) مالک ایجاد (۱۱۰) مالک وجود (۱۱۰) یعنی
(۱۱۰) ولی دین (۱۱۰) بحق (۱۱۰)

(فی میم محمد و فی عین علی معنی بعلاه مؤمن کل ولی)
(من عذهمَا با بجد بلقَهْمَا مجموعهمَا مطابق لاسم علی)

وَاعْدُهُ

(علی یعنی بهر اسی معین بکن همچند اعدادش در این فن) (یغزایلک بکن در عشر هضروب بطرح بیست بر بر یازده زن)

مقام چهارم

و در او سه سنبلاول است (سنبلال) در تطابق زیر مولی الموالی

امیر المؤمنین علیٰ علیه السلام بزبر انبیاء مرسیین علیہم السلام
(حبیب النبی علیٰ علیٰ (۲۲۵) آدم صفوی (۲۲۵) (علیٰ ولی الله)
نوح نبی الله (۱۹۲) علیٰ امین (۲۱۱) اسماعیل (۲۱۱) علیٰ
ماحی (۱۶۹) اسحق (۱۶۹) الحبیب علیٰ ولی الله (۲۷۵) ادریس
علیٰ اعز (۱۸۸) یعقوب (۱۸۸) علیٰ ولی (۱۵۶) یوسف
علیٰ حبیب الزکی علیٰ ولی الله (۳۱۲) ایوب صابر (۳۱۲) علیٰ
الصالی (۲۵۲) سالم بن نبی (۲۵۲) (ید الله علی) (۱۹۰) سلیمان (۱۹۰)
(ابن ابی طالب علی هادی) (۲۳۸) زکریا (۲۳۸) (الوصی زکی علی)
(۲۸۴) یحیی معمصوم (۲۸۴) علیٰ ولی الله (۲۲۲) صالح البنی (۲۲۲)
(حبد رعادل علی بن ابی طالب) (۵۴۴) یوشیع بن نون (۵۴۴) (امام طاهر)
واباطن علیٰ علی طالب (۶۰۰) خضر (۶۰۰) (علی داعی) (۱۹۵)
الیاس نبی (۱۹۵) (المعطی علیٰ ولی الله) (۳۸۲) شعیب (۳۸۲) علی العالم
(۲۸۲) وسی کایم الله (۲۸۲) الحبیب الحبیب علی بن ابی طالب (۳۲۳)
هرون نبی (۳۲۳) الکامل علی بن ابی طالب (۲۸۷) عزیر (۲۸۷)
واز اینجاست که بمعار یاسر فرموده (با سمی تکوت کائنات و با سمی
سنبل دویم) دعی سایر الانبياء

در تطابق زبر دوای الموالی علی بن ابی طالب ۴ با یتیمات انبیاء مرسیین
علیہم السلام (علی حاکم) (۱۷۹) داود (۱۷۹) الماح علی ولی الله (۱۳۱۲)
ذوالکفل (۱۳۱۲) المؤمن علی بن ابی طالب (۳۸۴) ذوالقرین (۳۸۴)
(الهادی علی عالی) (۲۷۲) الیسع (۲۷۲) (علی واہ) (۱۲۴)

سنبل سیم

یونس [۱۲۴]

در تطابق یتیمات امیر المؤمنین با یتیمات انبیاء مرسیین (حبیب علی ولی الله)

(۳۶۹) دانیال (۴۴۹) (العلی) هودنی الله (۲۹۰)

من عین علی عیننا قد نظرت
واللام بها اذا النجوم استرت
والیاء اذا نظرتها مفتکرا
الفیت بها اذا السماء انفطرت

﴿ مقام بنجم ﴾

دراو سه طریقت (طریق اول) در تطابق بینات مولی علی بن ابی طالب ۴
با زیر و بینات انبیاء مرسیین علیهم السلام (الحبیب الہادی علی) (۲۱۴)
لوطینی (۲۱۴) (طریق دوم) در تطابق زیر با بینات باضافه (۱۱) عدد
(علی بن ابی طالب ۱۱) (۲۲۸) لقمان (۲۲۸) طریق سیم در
تطابق مولی علی بن ابی طالب با بینات انبیاء مرسیین مع حذف مکرات
(علی بن ابی طالب ۲۱۷) محمد رسول الله (۲۱۷) عیسی روح الله (۲۱۷)

(الہادی علی) (۱۶۱) ابراهیم حبل (۱۶۱)

تصورت بیوند جهان بود علی بود
تاقش زمین بود زمان بود علی بود
هم آدم و هم شیث هم ادریس و هم ایوب
هم یونس هم یوسف هم هود علی بود
هم موسی هم عیسی و هم خضر و هم الیاس
مسجد ملائیک که شد آدم زعلی شد
در قبله محمد بد و مقصود علی بود

﴿ مقام ششم ﴾

دراو سه نایش است (نایش اول) در تواافق کتب سماوی آنچه معروف
و مشهور است با اسم مبارک علی بن ابی طالب علیهم السلام (نوریة) (۶۲۱)
ولی الصادق الامین علی بن ابی طالب (۶۲۱) (الواح) (۴۶) ولی (۱۴۶)
صحف (۱۷۸) ولی حبیب علی (۱۲۸) (زبور) (۲۱۵) علی عادل
(۲۱۵) بینات او بحذف مکرات (۲۱۷) علی بن ابی طالب (۲۱۷)
(فرقان) (۴۳۱) الحامی العالی علی علام (۴۳۱) قرآن (۳۵۱)

(وات الكتاب المبين الذى
هو الامام الهمام على (۳۵۱)

با حرفة تظیر المضرر)
﴿ نایش دویم ﴾

در توافق اسمی گرامی هریک از آنها هدی بعذار اسقاط مکرر بتام

مبارک علی بن ابی طالب علیهم السلام بطريق یقنه (علی بن ابی طالب) (۲۱۷)

امام حسن (۲۱۷) امام حسین (۲۱۷) امام زین العابدین (۲۱۷) امام

محمد بن علی (۲۱۷) امام جعفر بن محمد (۲۱۷) امام موسی الكاظم

(۲۱۷) امام علی بن موسی (۲۱۷) امام محمد بن علی (۲۱۷) امام علی بن

محمد (۲۱۷) امام حسن العسكري (۲۱۷) امام حماد بن الحسن (۲۱۷)

﴿ نایش سیم ﴾ در تطابق آنچه ملاحظه شود با نام

مبارک علی بن ابی طالب چنانچه خوفا من الاطالة بعضی ایماء بشود

(علی بن ابی طالب) (عرش) بینات او (۱۲۱) هو علی (۱۲۱) (کرسی) (۳۹۰) الزکی

علی ولی الله (۳۹۰) (لوح) زیر و بینات او (۹۳) ولی والی (۹۳)

(قلم) (۱۷۰) ولی واهب علی (۱۷۰) (میزان) (۱۰۸) ابن ابو طالب (۱۰۸)

صراط (۳۰۰) الوالی علی ولی الله (۳۰۰) (جنه) زیر و بینات او (۱۶۵)

الحبیب علی ولی الله (۱۶۵)

كتاب فضل ترا آب بحر کافی بست که تر کنی سرانگشت و صفحه بشماری

﴿ مقام هفتم ﴾

در استخراج حروف تهجی یعنی در تطابق حروف یست هشتگانه بنام

همایون علی بن ابی طالب علیهم السلام بعضی از زیر و بعضی از بینه

وبرخی از زیر و بینه و باره از بینه به بینه و در او سه قسم است

(۲۱۵) (انجیل) بینات او بحذف مکرات (۲۱۷) علی بن ابی طالب (۲۱۷)

(فرقان) (۴۳۱) الحامی العالی علی علام (۴۳۱) قرآن (۳۵۱)

علی (۱۱۰) ودوازده حرف دیگر که بینه آنها الفاست بینه یتنه موافق

نم علی است و حروف دوازده کاهه این است (با تا نا حا خا را زا طا ظا
فاها یا) قسمت دویم بدانکه از پازده حروف دیگر که مکمل حروف بیست هشتگانه اند نام مبارک حضرت
امیر المؤمنین علی علیه السلام ظاهر میشود بدین نوع (جیه) زر
وینه او (۵۳) ولی ابد (۵۴) (دال) زبر وینه او (۳۵) حبیب احد
(۳۵) دال [۷۰۰] وصی بحق وولی مطاق الله علی بن ابی طالب
(سین) زبر وینه او با یتنه یتنه او (۱۷۷) والی هادی علی
(۱۷۷) شین (۳۰۰) والی علی ولی الله (۳۰۰) ولی زکی علی بن
ابی طالب (۳۰۰) (صاد) زبر وینه او با یتنه یتنه (۲۳۶) حبیب
حبیب الله علی ولی (۲۳۶) خاد (۸۰۰) المحدث علی ابن ابی طالب
(۸۰۰) [عین] زبر با یتنه او (۱۳۰) عای هادی (۱۳۰) غین (۱۰۰)
وصی بحق بعد رسول الله بنصل الجلی علی هادی (۱۰۰) (قاف) زبر
وینه او با یتنه یتنه بعد از اسقاط مکرر (۲۱۱) علی این (۲۱۱)
کاف (۲۰) هادی (۲۰) زبر وینه او (۱۰۱) این (۱۰۱) و با یتنه
یتنه او (۲۱۲) عای وکیل الله (۲۱۲) (لام) زبر وینه با یتنه یتنه
(۲۳۱) ولی هادی علی بن ابی طالب (۲۳۱) (بیم) زبر وینه او با یتنه یتنه (۱۶۱)
امام ماحی (۱۴۱) امام حامی (۱۴۱) اعلم (۱۴۱) علام (۱۴۱) عالم (۱۴۱)
قسمت سیم بدانکه چون از یتنات حروف
تهجی حروف مکرر ساقط نمایند نام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
ظاهر میشود باین دستور (لف ۱۱۱) م ۱۱ ال ۱۱ ن ۱۱ ز ۱۱ د ۱۱ ا ۱۱ ف ۱۱ ا ۱۱ ف ۱۱ ا ۱۱ م ۱۱ و ۱۱ ن ۱۱) غیر مکرر (لفای مندو)
(۲۲۱) علی عالی (۲۲۱) علی کافی (۲۲۱) علی اعلی (۲۲۱)

﴿ مقام هشتم ﴾ در حروف مقطعات قرآنی است والله اعلم بمراده من الحروف المقطعة
فانها من الاسرار المكتومه كما قال الشعبي حين سئل عنها قال هو سر الله
ولا تطلبوه والله تعالى لا يظهر على غيه احدا الا من ارتضى من رسول
او وارث رسول (وفي الحديث) ان من العلم كهیة المكتون لا يعلمه الاعلام
بالله فذا نطقوا به لا ينكرو الا اهل الغرة بالله رواه ابو منصور الدیلمی وابو
عبد الرحمن السلمی كما في الترغیب قال الرقاشی هی اسرار الله یبتتها الى
امناء اولیائه وسادات النبلاء من غير سماع ولا دراسة وهي من الاسرار التي
لم يطلع عليها الاخوات كما في فتح القرب (وبعضاً این علم باسرار ادا
علم الباطن نامیده اند چنانچه در خبر است (سئل عن النبي ص عن علم الباطن
فقال علم بين الله وبين اولیائه لم يطلع عليه مالک مقرب) ودر این مقام
سراست ﴿ سراول یعنی سیّدینات ﴾ بسم الله الرحمن الرحيم
بعد از اسقاط مکرر (۲۱۷) علی بن ابی طالب (۲۱۷) ﴿ سردیم یعنی ﴾
فوائح سور را شمرده پس از اسقاط مکرر آنچه باقی ماند این چهارده
حرف است (ص ر ا ط ع ل ی ح ق ن م س ک ه) که علماً حروف
آنرا حروف نورانیه و حروف سعیده خوانند که منظوق آنها (صراط
علی حق نسکه) میناشد (ملاجلاً دوای) علیه الرحمه فرماد
در شان علی آیه بسیار آمد یارب که شنیدو کی خریدار آمد
انکس که شنیدو دید مقدار علی چون حرف مقطعات ستار آمد
واز اینجاست که گفته اند (سر الله مودعا فی کتبه و سرالكتب فی القرآن
لأنه الجامع العانع وفيه تبیان کل شیئی و سر القرآن فی حروف المقطعة
فی اوائل السور) و شاهد این سر عظیم خود سر الله الاعظم فرماید هلا

عن المجمع انه قال (لكل كتاب صفة وصفة هذا الكتاب يعني المصحف)
 حروف الترجي (سرتیم) از منشات ملا جلال دوایی عليه رحمة الباری
 فانی الفاست احد از اوجوی مدد و ایکه بشمار یتناثش بعدد
 بنگر که علی است فالی سر الله اذ قال الله قل هو الله احد
 واز شواهد ابن سرات که عقل کل وهادی سبل صلی الله عليه وله
 وسلام فرمود (مثل علی بن ای طالب فیکم مثل قل هو الله احد فی القرآن)
نکته دویم

مقام نهم

ودراو سه نکته است [نکته اول] قولی است از امام همام على ان ای طالب
 عليه السلام که حق تعالی صدوچهارده کتاب از آسمان فرو فرستاد و توریه
 وانجیل وزبور و هرقان را از آنها برگزید و علوم همه کتاب هارا درایشان
 درج کرد و بس ازان چهار قرآن را برگزید و علوم و نواب و نجات دنیا
 و آخرت را در آن مندرج ساخت و بعداز آن همه علوم ارا جمع نمود
 در سوره های مفصل که از سوره بحمداست تا آخر قرآن و بعداز آن فاتحه را
 اختیار نمود و همه را در او جمع کرد و بعداز آن همه آن علوم را در بسم الله
 الرحمن الرحيم درج نمود و بعداز آن همه را در باب سبیل و وضع نمود پس آنحضرت
 فرمود که من ان قطه ام که در زیر باء است و کلمه معروفة منسو به بحضرت ولی الله
 عليه صلوات الله که فرمود (ظهرت الموجودات عن باء بسم الله وانا نقطه التي
 تحت باء) و در قیل دیگر (جمیع ما فی القرآن فی باء بسم الله وانا نقطه تحت باء)
 مؤید مایقال و مصحح اقوال است و بهمین معنی فرموده اند (بالباء ظهر الوجود
 وبالنقطة تبیان العابد من المعبد) یا انکه (عن باء ظهر الوجود وبالنقطة تبیان العابد
 عن المعبد) جای دیگر (بالباء عرف العارفون وماهن شیئی الا والباء مكتوبة
 حایه) بس آنچه در همه کتب منزله سماویه است در قرآن است و آنچه

در قرآن است در سورة حمداست و آنچه در حمداست در بسم الله
 الرحمن الرحيم است و آنچه در بسم الله الرحمن الرحيم است در باء بسم الله
 و ایمیر الدّوّمنین فرمود منم آن قطعه زیر باء و از اینجاست که گفته اند
 (علی سر خدا است و کسی ای نبرد سر خدارا بارب بالالف التي لسم تعاطف
 وبقعدة هی سر کل الا حرف ثبت علی هدای و اتم نوره
 یامن به اصحاب عنی مکتفی **نکته سیم**
 اینکه حروف مجده قطعه دارند برخلاف سایر حروف البته حکمتی
 و سری دارد چنانچه گویند مولی الموالی فرماید (سرالكتب العزلة
 فی القرآن و سرالقرآن فی فاتحةالكتاب و سر فاتحةالكتاب فی بسم الله الرحمن
 الرحيم و سر بسم الله الرحمن الرحيم فی قطعة تحت الباء وانا قطعة تحت الباء)
 شیخ عبدالوهاب ابن احمد شمرالی در کتاب میزان روایت کند (قال
 علی عليه السلام لو شئت لا وقرت لكم ثمانین بیرون از علوم النقطة التي
 تحت الباء) فرمود اگر بخواهم در معنی باء بسم الله هشتاد بار شتر
 کتاب بنویسم میتوانم (و عن ابن عباس ان علیا فسری باء بسم الله من اقل اللیل
 الی آخره و ماتم تفسیره) اگر قطعه زیر باء یا نقاط دیگر در حروف مجده
 فائدہ و خاصیتی نداشت عالم علم ساونی قبل ان تقدیمی چنین فرمایشی نمیفرمود
نکته سیم
 اسم مباک علی عليه السلام
 مشق از اسم خداست که عرب بهمین نام هریف (علی) خواندش و اهل
 طایف (حمید) یا (تحمید) در مکه (باب البلد) در عراق (امیر النحل) در
 رقم آسمانی (احد) و در آسمانهای هفتگانه بدین ترتیب موسوم است (عبدالحمید)
 (عبدالمجيد) (عبدالصمد) (ذوالعلی) (مزکی) (ابوالعلی) (عبدالعلی)
 (ذاتالعلی) (رب العالی) (علی الاعلی) و حضرت باری اورا در مستند عزت

شاید و (امیر المؤمنین) نام نهاده و عجم نیز باین اسم شریف میخواندش
ولیکن در زبور (اری) در توریه (بریها) و (ایلیا) در انجیل (ایلا)
طوسی مشهور بخواجه علیه الرحمه تطبيق آیه واهی هدایة (انما برید الله
(وشنطیا) در قرآن (هل اتی) و در ترد اهل هند (گلن) در ترد اهل روم
(بطریسا) در خطا (برلیا) در فارس (جیبر) و ترک (تیبر) وزنجیان (خیبر)
و (معلا) و کاهنان (بوی) وجسته (تبریث) وارامنه (فریق) و فرنک (مجیلان)
ودایاش (میمون) و مادرش (حیدر) و (ابوالبشر) و (ابوالغز) و پدرش
(زهیر) و (ابوالحسن) وخواجه دوسرا (ابوتراب) و در قرآن نیز از
برای اسرور اسامی مختلفه ذکر شده چنانچه باید ابن بابویه در کتاب
معانی الاخبار آورده (صعد امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیہ السلام
علی العتبه فقال ایا الناس اسبوی فمن فنه فلیس بینی والا فاما نسب نفسی
فانا زید ابن عبد مناف بن عامر بن المغيرة بن زید بن کلاب هقام
ابن الکوا فقال له هذا ما عرفتك نسبا غير انك على این ابی طالب بن
عبد العطلب بن هاشم ابن عبد مناف بن قصی بن کلاب قال له يالکع ان ابی
سعائی زیدا باسم جدته قصی واسم ابی عبد مناف ففباء الکنیة على الاسم وان
اسم عبد العطلب عامر ففباء اللقب على الاسم واسم هاشم عمرو ففباء اللقب
على الاسم واسم عبد مناف المغيرة ففباء اللقب على الاسم وان اسم قصی
زید ففباء اللقب على الاسم) ومثال ضرب زید عمر اشاره بدان است
(ککع) خمیس و بخیل و ذلیل و سکردن خرو خرسکر هاست

زنگاب ان شاه والاتبار
لقبهای شایسته بوتراب
اگر جمع کردند جن و ملک
قلم گردداشجار و دریامداد

ندام کدامین نعایم شمار
لگنجید بچندین هزار آن کتاب
ورق آورند از طباق فلک
پیارند حرفی ازان شاه یاد

﴿ مقام دهم ﴾

در مقام آورده که از مشاهیر نتایج ایکار افکار محمد بن الحسن نصیر الدین
طوسی مشهور بخواجه علیه الرحمه تطبيق آیه واهی هدایة (انما برید الله
لیذهب عنکم الرجس اهل البیت ویظهر کم تطهیرا) میباشد که از
زبر و بینات او اسمی حضرت رسول و حضرت امیر بایازده فرزند او است خراج
فرموده باین طرق (انما) زبر او (۹۲) محمد (۹۲) بینات او (۳۲۶)
وصی حق علی (۳۲۶) (برید الله) زبر او (۲۹۰) بینات او (۲۲۷) مجموع
زبر و بینات (۵۱۷) و امام الہمام الحسن ابن علی (۲۱۷) (لیذهب) زبر او
معانی الاخبار آورده (صعد امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیہ السلام
علی العتبه فقال ایا الناس اسبوی فمن فنه فلیس بینی والا فاما نسب نفسی
فانا زید ابن عبد مناف بن عامر بن المغيرة بن زید بن کلاب هقام
ابن الکوا فقال له هذا ما عرفتك نسبا غير انك على این ابی طالب بن
عبد العطلب بن هاشم ابن عبد مناف بن قصی بن کلاب هقام له يالکع ان ابی
سعائی زیدا باسم جدته قصی واسم ابی عبد مناف ففباء الکنیة على الاسم وان
اسم عبد العطلب عامر ففباء اللقب على الاسم واسم هاشم عمرو ففباء اللقب
على الاسم واسم عبد مناف المغيرة ففباء اللقب على الاسم وان اسم قصی
زید ففباء اللقب على الاسم) ومثال ضرب زید عمر اشاره بدان است
(ککع) خمیس و بخیل و ذلیل و سکردن خرو خرسکر هاست

﴿ مقام یازدهم ﴾

در شناختن اثناعشر برات است گرجه به مروران بود همین در زبور لیکن لا یترک
المعور بالمسور و اکتفا نمایشود بیرخی بسیر ولا ینبئنک منای خبیر و اینهم
سری از اسرار ولایت است (اول) اسماء ثلاثة ظاهره که محتاج به مخاوق است
دوازده حرف است (الل ه ت ب ر ک ت ع ل ی) (دویم) ار کان

كامه توحيد دوازده حرف است (ل اال اه اال اال ل ه) (سیم)
 اركان کلمه رسالت دوازده حرف است (م ح م د ر س و ل ا ل ل ه)
 (جهارم) اركان کلمه خلاف (ع ل ل خ ل ل ف ة ا ل ل ه) (پنجم)
 کلمه امارت (ام ر ال م ؤ م ن ئ ن) (ششم) حجب دوازده میباشد
 (۱) حجاب قدرة (۲) حجاب عظمت (۳) حجاب عزت (۴) حجاب هیئت
 (۵) حجاب جبروت [۶] حجاب رحمت (۷) حجاب بیوت (۸) حجاب
 (۹) حجاب متزلة (۱۰) حجاب رفعة (۱۱) حجاب معادت (۱۲)
 حجاب شفاعة (هفتم) آنکه هر یک از این اسماء مرکب دوازده حرفند
 (لاه الا الله) (الرحمن الرحيم) (الحمد لله) (الرؤوف الرحيم)
 (العنان العنان) (الخالق الباري) (الواحد الكريم) (الواحد القهار)
 (الظاهر الباطن) (النواب الوهاب) (الفتاح الرزاق) (المحسن المجمل)
 (المنعم المنضل) (البافت الوارث) (ذیان يوم الدين) (هشتم) هریک از
 اسمی انبیاء مرسیین دوازده حرف است (آدم خلیفه الله) (نوح خالصه الله)
 (موسى کلیم الله) (عیسی مسیح الله) (محمد حبیب الله) (واین حدیث شریف
 دوازده حرف است) (لابن معاحد) (نهم) هریک از اسماء و القاب ائمه
 هدی دوازده حرف است (علی بن ابی طالب) (امام حسن مجتبی) (امام حسین
 شید) (زین العابدین علی) (امام محمد باقر) (امام جعفر صادق) (امام موسی
 کاظم) (امام علی الرضا) (امام محمد جواد) (امام علی النقی) (امام حسن عسکری)
 (امام محمد مهدی) (دهم) اسپاط دوازده اند (۱) یهودا (۲) رویل
 (۳) شمعون (۴) لاوی (۵) ریالون (۶) یشجر (۷) دینه (۸)
 دان (۹) یکنالی (۱۰) حاد (۱۱) شر (۱۲) بنیامین (بازدهم) حواریون
 دوازده اند (۱) اسیمون المدعو بطرس (۲) برادر او الدریاس (۳) یعقوب

ابن زیدی (۴) برادر او یوحنا (۵) فیلیوس (۶) بارتولوماؤس [۷] نوما
 (۸) متی الغشار (۹) یعقوب بن حلفا [۱۰] لیاوس المدعو ثداوس (۱۱)
 تیمون القانونی (۱۲) یبودا السخریوطی (دوازدهم) آنمه دوازده اند (۱)
 علی (۲) حسن (۳) حسین (۴) علی [۵] محمد (۶) جعفر (۷) موسی
 (۸) علی (۹) محمد (۱۰) علی (۱۱) حسن (۱۲) م ح م د
 (سیزدهم) قباء دوازده میباشدند (۱) سعد بن عباده (۲) سعید بن زراره
 (۳) سعد ابن الریبع (۴) سعد بن خیتمه (۵) منذر بن عمر (۶) عبد الله
 بن رواحه (۷) برائیں ابن معروف ابوالھشیم ابن التیهان (۸) اسید بن حضیر
 (۹) عبدة بن عمر و ابن خرام (۱۰) عبادة بن الصامت (۱۱) رافع بن مالک
 (۱۲) ابو امامه (چهاردهم) هریک از اسم و لقب چهاردهم مقصوم دوازده حرفند
 (۱) محمد رسول الله (۲) علی باب الہدی (۲) فاطمه امۃ الله (۴) الحسن المجتبی
 [۵] الحسین الشید (۶) امام العابدین (۷) امام الباقر (۸) امام الصادق
 (۹) امام الكاظم (۱۰) امام علی الرضا (۱۱) محمد ابن الرضا (۱۲) علی
 ابن الجواد (۱۳) الحسن العسكري (۱۴) المهدی الہادی ~~بازدهم~~
 هریک از این جمل دوازده حرف میباشدند (البنی المصنفوی) (الصادق الامین)
 (البشير النذیر) (السراج المنیر) (الامام الاولی) (علی بن ابی طالب) (امیر المؤمنین)
 (العروة الوثقی) (امین الله حقا) [فاطمة بنت محمد] (البتول الزهراء) (وارثة النبیین)
 (الامام الثانی) (الحسن المجتبی) (وارث المرسلین) (الامام الثالث) (الحسین
 ابن علی) (خلیفۃ النبیین) (ووالدالوصیین) (الحسن والحسین) (الامام الرابع)
 (الامام السجاد) (علی بن الحسین) (امام الملیعین) (وستید العابدین) (الامام الخامس)
 (الامام الباقر) (ابو محمد بن علی) (امام المؤمنین) (الامام السادس) (الامام الصادق)
 (الجعفر بن محمد) (قدوة الصدیقین) (الامام السابع) (الامام کاظم)

(الدوسي بن جعفر) (الإمام الثان) (علي ابن الكاظم) (الإمام التاسع) (الإمام الجواد)
 [هومحمدبن علي] [محمدبن الرضا] [الخليفة المتبعين] [الإمام العاشر] [الإمام الهادي]
 (علي ابن الجواد) [هو على ابن محمد] (وارث الوصيدين) (امام الحاديه) (امام)
 (الحسن العسكري) (امام المسلمين) (القائم الهادي) (محمد)
 [ابن الحسن] (خليفة النبيين) (وخاتم الوصيدين) (هيؤلاء العترة) (عترة الميامين)
 (سون عبد العطاء) (سادة اهل الجنة) (جحيم وئن لئى) (جحيم في الجنة)
 (في الجنة مخلدا) (عدوهم كافر شقي) (عدوهم في النار) (في النار مؤبدا) (هم)
 هداة الخلق) (اللهم صل عليهم) (بافتض صلوانك) (يارب العالمين) **هـ شاتردهم**
 بروج دوازدها ند (١) حمل (٢) نور (٣) جوزا (٤) سلطان (٥) اسد
 (٦) سبله (٧) ميزان (٨) عقرب (٩) قوس (١٠) جدي (١١) دلو
 (١٢) حوت **هـ هددهم** تحويلستين (فارسية) (١) موش (٢) گاو (٣)
 یلک (٤) خر گوش (٥) نهنک (٦) مار (٧) اسب (٨) گوسلند (٩)
 حمدوه (١٠) مرغ (١١) سک (١٢) خوک (ترکیه) (١) سیچقان
 (٢) اود (٣) پارس (٤) تویشقان (٥) لوی (٦) ایلان (٧) یونت
 (٨) نوی (٩) ینجی (١٠) تحاقوی (١١) ایت (١٢) تکوز **هـ هیجدهم**
 شهر دوازدها ند **عربیه** (١) محرم [٢] صفر [٣] ربیع الاول [٤]
 ربیع الثاني (٥) جمادی الاولی (٦) جمادی الثانيه (٧) رجب (٨) شعبان
 (٩) شهر رمضان (١٠) شوال (١١) ذی القعده (١٢) ذی الحجه
 (رویته) (١) تیرین الاول (٢) تیرین الآخر (٣) کانون الاول (٤)
 کانون الثاني (٥) شباط (٦) آذار (٧) نیسان (٨) ایار (٩) حزیران
 [١٠] تموز [١١] آب (١٢) ایول **هـ فرسته** (١) فروردین ماہ
 (٢) اردی بهشت ماہ (٣) خرداد ماہ (٤) تیر ماہ (٥) مرداد ماہ (٦) شهریور ماہ

(٧) مهرماه (٨) ابان ماه (٩) آذر ماه (١٠) دیماه (١١) بهمن ماه
 (١٢) اسفندماه (روسته) (١) ینوار (٢) فیورال (٣) مارت (٤)
 آبریل (٥) مای (٦) ایون (٧) ایول (٨) آوگوست (٩) سینهپیابر
 (١٠) اوکتیابر (١١) نویابر (١٢) دیکابر (نوژدهم) ساعات دوازدها ند
 (لیلیه) (١) شفق (٢) عرق (٣) غتمه (٤) صدق (٥) هجده (٦)
 زواله (٧) زلفه (٨) اصلیل (٩) سحر (١٠) مجر (١١) صبح
 (١٢) صباح (لهازیه) (١) شروع (٢) بکور (٣) غدو (٤) ضحی
 (٥) هاجر (٦) استواء (٧) ظہیره (٨) رواح (٩) عصر (١٠)
 غروب (١١) مغرب (١٢) عشاء (بیستم) اسماء مرائب عدد دوازدها ند
 از بیکی تاده و بازدهم صد و دوازدهم هزار و از اطایف نکات این مقام است
 انکه در کلمه طبیعته توحیدیه اعنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) حرفي غیر حروف اسم اعظم الله
 نیست چه ماده ترکیبیش انت ولا موعالت یافیج ل و یافیج ا و دو ه مجموع
 دوازده (بیست بیکم) کامه شربه الامینه دوازده حرف است (محمد رسول الله)
 و کامات ایمه ایمه دوازدها ند (علی وصی الرسول) (علی امام الوری) (علی
 مظیر الهدی) (بیست دویم) گزیارت اثنا عشر بات این زیارت مطلعه مختصره نیست که
 هر یک از ائمه علیهم السلام را بآن میتوان زیارت نمود و نام این زیارت اثنا عشر به است
 زیرا که هر فقره آن بدون حرف عطف دوازده حرف است و این بدینه از منشدات
 شیخ العلماء العاملین شیخ بهاء الدین است (سلام الله علیکم) (اهل بیت العصمه)
 و (فاتیح الرحمة) و (الاویصیاء بالحق) و (الهادون للخلق) و (سلام الله علیکم)
 (معالم دین الله) و (معدن حکمة الله) و (مظاهر لطف الله) و (مخازن علم الله)
 و (مهابط وحی الله) و (حملة کتاب الله) و (خلفاء رسول الله) (سلام الله علیکم)
 (اعلام الهدایة) و (اقطب الولایة) و (انوار الملکوت) و (اسرار الالهوت)

و(بنایع العلوم) (عن العجیب القیوم) (سلام اللہ علیکم) (مصالح الفلام) و
 (سدات الاسلام) و(هدایة دارالسلام) و(انہ کل الانام) و(رحمۃ اللہ وبرکاتہ)
 (علیکم اجمعینا) فانظر بین الاعتبارات الى ادوار الاقدار کیف جرت بهذه الاسرار
 بمشیة العالی المختار ذلك قدیر الغریب العلیم لا بد رکه الا ذو ذوق سلیم وكذلك
 يضرب الله الامثال وله المثل الاعلى

﴿ مقام دوازدهم ﴾

در او سه عجیب ویک اعجوب العجایب است (عجیبۃ اول) اعداد اسماء آنها
 اثنا عشر را جمع نموده و(۱۳۶) مرتبه دوازده طرح نموده دوازده
 عدد باقی میماند علی (۱۱۰) الحسن (۱۴۹) الحسن (لانه ماحسن) (۱۴۹)
 علی (۱۱۰) محمد (۹۲) جعفر (۳۵۳) موسی (۱۱۶) علی (۱۱۰) محمد (۹۲)
 علی (۱۱۰) الحسن (۱۴۹) م ح م د (۹۲) **﴿ عجیبۃ دویم ﴾**

اعجوب از آنکه اسماء آنها علیهم السلام را بس از طرح (۱۲) (۱۲)
 دوازده عدد باقی میماند القاب آنها را نیز اگر (۵۵۸) مرتبه (۱۲) (۱۲)
 طرح نمائیم دوازده عدد نیز باقی میماند بدین دستور المرتضی (۱۴۸۱)
 (۴۶۸) الشهید بکر بلا (۶۰۵) زین العابدین (۲۳۵) الباقر (۳۳۴)
 الصادق (۲۲۶) الكاظم (۹۹۲) الرضا (۱۰۳۱) النقی (۵۴۱) النقی (۱۹۱)
 السکری (۳۹۱) القائم (۱۸۲) (عجیبۃ سیم) اعجوب از اعجوب آنکه
 مجموع اعداد کنایه علیهم السلام را اگر بشماریم و (۱۳۳) مرتبه
 (۱۲) (۱۲) طرح نمائیم دوازده عدد باقی میماند بدین طریق ابوالحسن
 (۱۵۸) ابو محمد (۱۰۱) ابو جعفر (۳۶۲) ابو عبدالله (۱۵۱) ابی ابراهیم
 (۲۷۱) ابوالحسن (۱۵۸) ابو جعفر (۳۶۲) ابوالحسن (۱۵۸) ابو محمد
 (۱۰۱) ابو القاسم (۲۴۱) (اعجوب العجائب) اعجوب تر از اعجوب آنکه

اسماء آنها اثنا عشر علیهم السلام که در توریة وصحف انبیاء مرسیین است
 هر گاه جمع نمائیم و (۵۸۱) مرتبه (۱۲) طرح نمائیم دوازده
 عدد باقی میماند بدین قسم ایلیا (۵۲) قیدار (۱۰۱۱) اذویل (۷۵۷)
 نسام (۲۲۱) شناع (۴۲۱) اذوما (۷۴۸) میشا (۳۵۱) (هذاذ) (۱۴۰۶)
 قیمشا (۳۵۱) یطر (۲۱۹) لاویش (۴۴۱) واقیدمه (۸۵۸)

﴿ مقام سیزدهم ﴾

در داشتن بعضی از رموز اسماء اعظم که از داشتن علم زبر و بینات توان حل پاره
 از مشکلات نمود البتہ هر کس برآندن اسب اقتباس انوار در میدان این اسرار گوی
 امعان نظر از چوکان حقیقته این اشعار ربود احاطه تمام اقسام اسماء ستار
 و انواع نامهای مالک مختار از محیط شیر، محاط و محاط شیر، محیط و محاط
 و محیط هر سه نمود و هوشی بخنا بیان الدین عطر الله مرقده و قرمضجه
 علی (۱۱۰) الحسن (۱۴۹) م ح م د (۹۲)

کاینات از تو بتسلیق و نظام
 ای دو عالم بیک امر از تو تمام
 و انجیه بیداست از این هفت ریاط
 هر چه برخواست از این تسع ساط
 پیش ذات بر کوع و بسجود
 همه از جود تو دارند وجود
 چون بیشتری ز تو در آثاریم
 چشم بر لطف عبیت داریم
 ترد اهل خرد و اهل عیان
 یعنی اسماء حروف ار نبود
 اثر اسم بیهـ اندازه
 هیچ شک نیست که در اسرع حال
 کنیج اسای الهی حرف است
 سی و شش حرف که در کفت و شنید
 اثرش نا متساهـی بـدوام
 شارع عالم خاص جبروت
 سر ناسوت ازان در خطراست
 نطق هر ذره ازان در قال است
 بـس اثره است در این عالم خاک
 هر چه بیداست در این دیر دوراه
 نیست بـی جلوه اسماء الله

دارد از حالت این اسم خبر
توان گفت میادا که عوام
خلق را بیده آزار کنند
تا نباید اترش جاهل خام
چه بیابند از این اسم مجال
وز بدبیها بنمایند حذر
فکر در باب رسیدها نکنند
در صحف گفت خداش بخوات
بدرسی که همان است همان
در میانهای سور در حامیم
این هم از قاعده استاد است
مفری گفت که هست او هیوم
عجمی گفت ورا بر خام
باز جمعی دشمنش راحلنا
هست بوخانه دگر طاهر شا
هر یکی راست طریق دیگر
لیک اینخانه چنین منظور است
فکر تم پرده از این رمز کشید
بنده این اسم در آوردم راست
کردم اینکار به آداب و ادب
پنهم بر قدم مردان کام
داد وز این هنر فیض مدد
که طسعت گشودم زین کنج
گوهرش بین که عیان بنمودم
بنمودم بر کل احباب
نقد زین گنج نمودم نی راج
برده از چهره او بگشودم
گوهرش را چه بیابد بخواص
از بهائی بدعا یاد کند
نکنند از بی مقصود تعب
به ر ما فاتحه بر خوانند

لیک هر کس بطریق دیگر
سر اسماء حروفش بتمام
مطلع گشته بدان کار کنند
امر خاصان توان گفت بعام
باشد از حسن عمل اهل کمال
زو روند از بی انصاف بدر
در عمل عزم بدبیها نکنند
بوخواگفت حق اندر توریه
حنه در سوره انجیل بخوان
هست در مصحف مابعد سه میم
عدد یتنه اش هفتاد است
خوانده طیوم دگر یک قیوم
هست مشهور عرب بر جانه
دیلمی گرد رفم کافلنا
تجویه قوم دگر جاهر شا
در احادیث و روایات و خبر
گرچه این اسم بی مشهور است
سال عمرم چه باخر بر سید
از ذخائر که کنوز الاسم است
پهمر آسانی ارباب طلب
خواستم تا که در این علم بکام
له الحمد که توفیق احمد
من در این علم بی بردم درج
سر این گنج گمر بگشودم
حوریاز راهمه بی سترو نقاب
پهمر طلاق گشودم سر گنج
گوهر از کان عمل بنمودم
مزد مردیکه از این معدن خاص
عمل خیر به بنیاد کند
غرض اینست که ارباب طلب
این قواعد چه سراسر خوانند

عقلها جمله ازان بی خبر است
هر یکی فاندهنی را در کار
پدر و مادر موسی از بس
عنی آن اسم بدخلت بنهاد
مادر موسی عمران چون زاد
لیک میداشت تهان از هر کس
تا بفرمان خداوند جهان
شد از آن اسم مقدس آکاه
کفت یارب بصفات این اسم
صاحب معرفت و علم و وقار
از ره مرتبه بنواز او را
که زد او جامه فرعون بنیل
یافت از مهلکه آب نجات
یافت گفتار تجلی با نور
یافتند از ائمہ اس نجات
زانکه این اسم کنوز الاسم است
بی بدل چون گهر شهوار است
نیشن بر سر این دست و رسی
عارفان نیز بدان در تابان
زان توان یافت بمنج اجمال
هست در کنتر حروفش بنهان
خاصه زمرة ابرا راست این
چون باداب و عدد کار کنی
کردنی از فیض مدام داشاد
اولین ایکه گشانی تو طام
بنده گردد بد میدن سی لاب
کشف گردد همه کنج زمین
اولیا جمله بتو پیوندند
قیصر روم شود بندۀ تو
کلیدیا نیز نصیبت گردد
یکران حق زنوغائل نشود
متصل باشی خندان داشاد

اسم اعظم که نهان از نظر است
الف و یک اسم که دارد دادار
یک از آن داشت یکی یغمیر
مادر موسی عمران چون زاد
لیک میداشت تهان از هر کس
تا بفرمان خداوند جهان
که مرا ده ولدی با مقدار
نی مرسل خود ساز او را
داد او را پسری رب جلیل
ذو از برکت این اسم و صفات
موسی از برکت این اسم هماور
عیسی این اسم چه برخواند اموات
هر چه در عالم از این اسم بیاست
این در ازمه صدف اسرار است
ووجه ایم است که بسیار کسی
خاصیتی اش ندارد پس ایان
رنج آفاق که نیک و بدهال
اسم خاصی است که اسرار جهان
کس چه داد که چه اسرار است این
لطف این اسم چه تکرار کنی
فقل هر کار گشائی بمراد
چهارده حرف رساند این اسم
دشمنت بست شود چون سیما
گر بخوای زسر صدق و یقین
جنیان با تو مصاحب کردند
جمله حق سر الفکرند تو
همه حق حیثیت گردد
هیچ علمی بتو مشکل نشود
متصل باشی خندان داشاد

چون از این اسم بیابند اثر
قائود مشکل از این علم و عمل
ای که خواهی بودت علم و عمل
گوش جان باز کن و دیده دل
مگر ترا میل بتقریر من است
سخن گوهر گوش خرد حاصل کن
بی علم سبقی می خواهی
اگر از علم پی الله
به ر طلاق از این نسخه شرف
من از این طایفه دارم سبقی
در رموزات که فکرم جلی است
اسم او با سور قرآنی
هشت حرف است بترتیب و نظام
قطه اش نوزده از روی جمل
اولش میم و چهارم لام است
طابود آخر شش حرف در او
در سه جا مصدر اسمش دال است
اولش هفده آخرين سین است
قلب او باعث حوشحالیهاست
فتح و نصب همکنی نور ضیافت
جامع علت آثار حروف
این همه قاعدة استاد است
نکته فارش رموزات بغمز
ای بهانی چه تو این کشف رموز
بیش از این کشف این راز میباشد
هر که اهلیت این حالت هست
دم فرویند که نا اهل شر بر
سود زین روش خاص خیر
من بتوفیق خداوند غافور
طالبان را بنمودم دستور
اصل و فرعش بنمودم به رموز
پاش کردم بهم نقد کنوز
به بهانی همه از صدق و صفا
(نهی کلامه رفع مقامه فنقول متشرکرا بجمعیع الجاملات و مترنمابالآیات)
لا ای طوطی گویای اسرار
میادا خالیت شکر ز منقار
که خوش قشی نمودی از خطیار
سخن سربسته کفتی باحریان
خدار ازین معما پرده بردار

﴿فتحی شاه مغفور از مرحوم حجۃ الاسلام شفتی این شعر خواجه را سؤال نمود﴾
 بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت
 و ندران برگ و نوا خوش نالهای زار داشت
 ﴿سید اعلی الله مقامه در جواب فرمود﴾
 صاحبا در حالتیکه این بندۀ غم بسیار داشت
 یادم آمد زان سؤالی کان عزیز اظهار داشت
 مطلب خواجه از این آیاچه میباشد که گفت
 بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت
 هکر بسیاری نمودم لیک معاومم نشد
 زانکه در شعرش بطون اسرارها بسیار داشت
 نیم شب غواس گردیدم بیحر ابجدی
 تا بینم این صدف آیا چه در دربار داشت
 بلبلی برگ گلی شد سیصد و ینچاه شش
 با علی با حسین با حسن معیار داشت
 برگ گل باشد نشان از حالت شاه حسن
 زانکه در وقت شهادت سبز در منقار داشت
 بلبلی باشد علی گز حضرت آن برگ گل
 روز شب اندر هفان خوش نالهای زار داشت
 رنگ گل باشد نشان از حال شاه کر ملا
 چونکه در وقت شهادت عارض گذارد داشت
 این حساب ابجدی و این دلیل ظاهري
 این سخن را مدعی دیگر چرا انکار داشت

﴿مقام چماردهم﴾

در رموز زیر آیات قرآنی و کنوز بینات اتوار فرقانیه است باب مدینة العلم
 در نهج البلاغه فرماید (ان القرآن ظاهره ایق وباطنه عمیق لا یفتنی عجائبه ولا
 ینفعنی غرائبها ولا یکشف الغلامات الایه) همانا فرق آن ظاهرش عجیب است وباطنش
 عمیق فانی نمیشود عجائب آن وازمیان نمیرود غرائب آن وروشن نمیشود
 قاریکیه الابنور آن (ود رموضع دیگر از کتاب مسطور فرماید) (ان هذا
 القرآن هو الناصح الذي لا يغش والهادى الذي لا يضل والمحدى الذي لا يکذب)

واعنده منیره باوحیات باقیه یابند ولی مأمول و مرجو از ناظرین چنان است که
همان‌اfer آن ناصحی است که در شش نمی‌الدازد و هدایة کننده بیست که گمراه
تبرکند و محدثی است که دروغ نمی‌گوید پس مطالعه نماینده گان منصفین بدیده
 بصیرت و انصاف بدون رشد و اعتراض در عجائب همجزات زاهرات و غرائب
اسرار باهارات اگر بصر گشایند و اشارات ریالیه و کامات سبحانیه را از روی
قانون قاهره زبر و قاعدة قاطمه بینات امعان نظر نماینده بیابند که تمام آیات رحمت
ناعق بحقایت اهل صفت است چنان‌چه در عکس طرد است و خصم راجواب کائی
وملزم مکفی است یا ملاحظه نفاسیر مرقومه بطریق مانع الخلو نه بد لخواه مردم علیل
والله يقول الحق وهو یهدی السبيل (تفسیر ابوالفتوح) (تفسیر اهل بیت)
[تفسیر امام فخر رازی] [تفسیر ابن مباری شافعی] [تفسیر ابو معاویه] [تفسیر احمد بن حنبل]
(تفسیر برہان) و [تفسیر ضیاءالنادی] قالیفین سند هاشم بحرینی (تفسیر تبیان)
(تفسیر نعلی) (تفسیر جامع البیان) (تفسیر جواهر القرآن) (تفسیر جواع الجامع)
(تفسیر حدائق الیقین) (تفسیر حمید طویل) (تمثیل حلیلۃ الاولیاء) (تفسیر حافظ
محمد شیرازی) [تفسیر خلاصۃ المترج] [تفسیر سدی] (انی شیر و یه دیامی در کتاب
فردوس) [تفسیر طبری] (تفسیر علی بن ابراهیم) (تفسیر عسکری علیه السلام)
(تفسیر علی بن احمد واحدی) (تفسیر کشاف) (تفسیر معالم التنزیل) (تفسیر منیر
الصادقین) (تفسیر مجاهد) (تفسیر وکیع ابن جراح) (صحیف ابن مسعود) (تفسیر
نسفی) (مناقب خطیب خوارزمی) (تفسیر کاشانی) (جمع البیان) (روح البیان)
(تفسیر کشف البیان) (زول القرآن) و ابن خادم فانی چند آیه از آن را ذکر کرده نمایم
و انعام مکنونه سدره مخزو نهرا لوجه الله بر عباد مبدول میدارم تا قلوب مفتونه
از اسرار اسرار مکنونه محروم نمانند که شاید برشحی از انها ر اسرار که در
لسان اختیار ساری شده فائز شوند بی انکه اجر و مزدی طاب نمایم (انعام طمع کم
لوجه الله وما نزید منکم جزاء ولا شکورا) و ابن طعما میست که ارواح

واعنده منیره باوحیات باقیه یابند ولی مأمول و مرجو از ناظرین چنان است که
تدریس و تفکر در آیات قرآنیه نمایند و اعتبار بگیرند چه قرآن ابلغ است در کشف
اعتبارات و عبر مولی امیر المؤمنین علیه السلام فرماید (تدریس آیات القرآن
واعتبر به فانها بلغ العبر) و نمی‌گوییم آن را مگر از لسان حق و هو برشد و بحق
(بلبل از فیض تو آموخت سخن و رنه بود این همه قول و غزل تعبیه در منقارش)
وآن مشتمل است بر (هفتاد و سه آیه)

﴿ آیه اول ﴾

در سوره فاتحه (الحمد لله رب العالمين) زبر او (٥٨٣) محمد علی
فاطمه حسن حین (٥٨٣)

﴿ آیه دویم ﴾

(اھدنا الصراط المستقیم) زبر (الصراط المستقیم) (١٠١٢) حب رسول الله الاحد
وعائی بن ابی طالب والحسن والحسین واولاده (١٠١٢) (بینات) (الصراط المستقیم)
(١٦٧٤) حب نبی الله و ولیه الرزکی وابن‌هایه و علی و محمد و جعفر و موسی و علی
و محمد و علی والحسن و مهدی الہادی (١٦٧٤)

﴿ آیه سیم ﴾

در سوره بقره (الذین یؤمّنون بالغیب و یقیّدون الصلوة و ممارز قنایم یتفقون)
زبر (الغیب) (١٠٤٣) امام الجامع بالحق ابو القاسم محمد بن الحسن المهدی الہادی
(١٠٤٣) بینات (الغیب) (٢١٣) حبیب و دود محمد مهدی هادی (٢١٣)
(ایضا) هو الہادی محمد مهدی (٢١٣)

﴿ آیه چهارم ﴾

(والذین یؤمّنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك وبالآخرة هم بوقنون)
زبر (ما انزل) (١٢٩) وجود علی (١٢٩)

﴿ آية دهم ﴾

(فَلَقِيَ آدُمْ مِنْ رَبِّهِ كَلَمَاتٍ فِتَابٍ عَلَيْهِ أَنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ)
زَبِرُ (كَامَاتٍ) (٤٩١) مُحَمَّدٌ وَعَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْمَاءِ وَالْوَادِي
(كَامَاتٍ) (٢٨٣) مُحَمَّدٌ حَبِيبٌ وَعَلَى وَالْوَادِي (٢٨٣) مُجَمُوعٌ زَبِرٌ وَيَتَّهُ (٧٧٤)
وَهُوَ مُحَمَّدٌ وَعَلَى الْفَاطِمَةِ وَالْحُنْ وَالْحَسِينِ وَالْوَادِي (٧٧٤)

﴿ آية ششم ﴾

(وَأَقِمُوا الصَّاوةَ وَآتُوا الزَّكُوَةَ وَارْكُمُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ) زَبِرُ
[الرَّاكِعِينَ] [٣٨٢] مُحَمَّدٌ نَبِيٌّ وَعَلَى وَلِيِّ اللَّهِ (٣٨٢) يَتَّهُ (الرَّاكِعِينَ) (٣٦٠)
مُحَمَّدٌ حَبِيبٌ نَبِيٌّ اللَّهِ وَعَلَى هَادِيٍّ وَلِيِّ اللَّهِ (٤٦٠)

﴿ آية هفتم ﴾

(وَإِذَا بَتَّلَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّهِ بِكَلَمَاتٍ فَاتَّهُنَّ قَالَ أَنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
إِمَامًا قَالَ وَمَنْ ذَرَيْتِي قَالَ لَا يَتَّهُ عَهْدِ الظَّالِمِينَ) زَبِرُ (ذَرِيهِ)
(٩١٥) حَبِيبٌ مُحَمَّدٌ نَبِيٌّ اللَّهِ وَعَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْمَعْصُومِينَ (٩١٥)

﴿ آية هشتم ﴾

(وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُشَرِّى نَفْسَهُ بِاتِّغَاءِ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللهُ رَوْفٌ بِالْعِبَادِ)
زَبِرُ (مِنْ يُشَرِّى نَفْسَهُ) (٨٠٥) حَاكِمُ الْهَادِيِّ وَصَرِيْرُ رَسُولِ اللَّهِ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ
(٨٠٥) يَتَّهُ (مِنْ يُشَرِّى نَفْسَهُ) (٢٨٧) هَادِيُّ الْوَاهِبِ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ (٢٨٧)

﴿ آية نهم ﴾

(الَّذِينَ يَنْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيلِ وَالنَّهَارِ سَرَا وَعَلَانِيَةً فَاهْمُ اجْرَهُمْ
عِنْ دِبْرِهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) زَبِرُ (الَّذِينَ) وَضَمِيرُ
(أَمْوَالَهُمْ) (٨٣٦) وَإِيْ عَادِلٌ وَصَرِيْرُ رَسُولِ اللَّهِ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ (٨٣٦)
يَتَّهُ (الَّذِينَ) (٢٩٠) الزَّكِيُّ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ (٢٩٠)

﴿ آية دهم ﴾

(إِنَّ رِبَّكُمْ إِلَّا إِلَهٌ مُّنَزَّلٌ لَا يَرِيدُ لِبَّكُمُ الْعَسْرَ) زَبِرُ (بَرَ) (٢٧٠) عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ
وَالْوَادِي (٢٧٠) (عَنْ عَبْيَاشِي عَنْ الشَّعَالِيِّ عَنْ الْبَافِرِ) قَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّ رِبَّكُمْ إِلَّا إِلَهٌ مُّنَزَّلٌ
وَلَا يَرِيدُ لِبَّكُمُ الْعَسْرَ قَالَ إِلَيْهِ إِلَيْهِ عَلَى وَلِيِّ الْوَادِي وَلِيِّ الْعَسْرِ فَمَنْ كَارَ مِنْ وَلَدِ آدُمْ لِمْ يَدْخُلَ
فِي وَلَيِّ الْوَادِي وَلِيِّ الْعَسْرِ (قَالَ إِلَيْهِ إِلَيْهِ عَلَى وَلِيِّ الْوَادِي وَلِيِّ الْعَسْرِ) شَرِيكُ شَيْطَانٍ
وَهُوَ مُحَمَّدٌ وَعَلَى الْفَاطِمَةِ وَالْحُنْ وَالْحَسِينِ وَالْوَادِي (٧٧٤)

﴿ آية يازدهم ﴾

درسوْرَةُ آلِ عَمْرَانَ (وَمَا يَعْلَمُ تَاوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعَامِ يَقُولُونَ
آمِنًا بِهِ كُلُّ مَنْ عَنْدَ رَبِّنَا) زَبِرُ (وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعَامِ) (١٢١٥) مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى
حَبِيبُ اللَّهِ وَهَادِيُّهُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَالْحُنْ وَالْحَسِينِ وَالْوَادِي الْحَسِينِ (١٢١٥) يَتَّهُ
[وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعَامِ] [٦٩٧] مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى وَحَبِيبُ الْحَبِيبِ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَالْوَادِي [٦٩٧]

﴿ آية دوازدهم ﴾

(وَمَا يَذَكُرُ إِلَّا أَوْلَاهُ الْأَلَبَابِ) زَبِرُ (أَوْلَاهُ الْأَلَبَابِ) (١١١) يَتَّهُ
(أَوْلَاهُ الْأَلَبَابِ) (٦٨٩) مُجَمُوعٌ زَبِرٌ وَيَتَّهُ (٨٠٠) إِيْ سَيِّدُنَا مُحَمَّدٌ نَبِيُّ اللَّهِ
وَعَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْهَمَاءِ وَمَوَالِيْهِمْ (٨٠٠)

﴿ آية سيزدهم ﴾

(شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأَوْلَاهُ الْعِلْمُ قَائِمَاتٍ بَلَالَهُ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) زَبِرُ [أَوْلَاهُ الْعِلْمُ] [٢١٥] [عَلَى عَادِلٍ] [٢١٥] [عَلَى عَادِلٍ] [٢١٥]
يَتَّهُ (أَوْلَاهُ الْعِلْمُ) (٥٤٨) مُحَمَّدٌ نَبِيُّ اللَّهِ وَهَادِيُّهُ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْهَمَاءِ (٥٤٨)

﴿ آية چهاردهم ﴾

(إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدُمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عَمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ
ذَرِيهَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) زَبِرُ (آلَ إِبْرَاهِيمَ) (٢٨٩)
حَبِيبُ اللَّهِ الْحَكِيمُ مُحَمَّدٌ (٢٨٩) يَتَّهُ (آلَ إِبْرَاهِيمَ) (٣١٥) مُحَمَّدُ الْمُدْنِي

حبيب الله (٣١٥) زبر آل عمران (٣٩٢) مولانا على ولی الله وآل (٣٩٢)
 يتنات (آل عمران) (٤٢٨) الامام الہادی علی ولی الله وآل (٤٢٨) زبر (ذریه)
 (٩١٥) الحبیب محمد رسول الله والوکیل علی ولی الله والہما (٩١٥) یتنات
 (ذریه) (٣٤) مجموع زبر ویتنہ (٩٤٩) الداعی محمد بنی الله وعلی بن ابی طالب
 و اولاد الموصومین (٩٤٩) زبر (بعضہا من بعض) (١٨٤٠) الداعی محمد المصطفی
 رسول الله والمطہر علی بن ابی طالب ولی الله و اولاد الموصومین (١٨٤٠)
 یتنات (بعضہا من بعض) (٣٤٩) محمد وعلی ولی وآل و اولاد (٣٤٩)
 مجموع زبر ویتنہ (٢١٨٩) الطیب محمد بنی الله وعلی والحسن والحسین وعلی
 و محمد و جعفر و موسی وعلی و محمد وعلی والحسن و محمد بن الحسن (٢١٨٩)
 (ایضاً) محمد المصطفی و ولیہ علی المرتضی و ابن اہمہ والہما (٢١٨٩)
 آیہ پائزدہم

(فمن حاجلك فيه من بعد ما جائك من العالم فقل تعالوا ندع ابنا نا وابنائكم
 ونسائنا ونسائكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله علی الكاذبين)
 زبر (ابنائنا) (١٠٦) یتنات (ابنائنا) (٥٥٣) مجموع (٦٥٩) المطہر بن الحسن
 والحسین (٦٥٩) یتنات (٥٥٣) صیدین واهبین الحسن والحسین (٥٥٣)
 زبر (سائنا) (١٦٢) یتنات (سائنا) (٥٠٦) مجموع (٦٦٨) ام الائمه النجاء
 الهداء فی الله فاطمة آیة الله (٦٦٨) زبر (انفسنا) (٢٤٢) علی هادی ولی الله
 (٢٤٢) یتنات (انفسنا) (٣٩٣) نفس نبی علی (٣٩٣) مجموع زبر ویتنات
 (٦٣٥) نفس حبیب الله بالنص الجلی علی (٦٣٥) مجموع زبر ویتنات
 آیہ شائزدہم

آیہ هفدهم

(الذین ینفقون فی السراء والضراء) زبر (الذین ینتفعون) (١٠٨٧)
 محمد علی فاطمہ حسن والحسین اولادہ العطیین الطاہرین (١٠٨٧)
 یتنات (آل عمران)

آیہ هیجدهم

(والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس) زبر (والکاظمین الغیظ والعافین
 عن الناس) (٣٥٠٩) حبیب الله محمد والہ علی والحسن والحسین
 وعلی بن الحسین و محمد بن علی وجعفر بن محمد و موسی بن جعفر وعلی بن موسی
 و محمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی و محمد الہادی [٣٥٠٩]

آیہ نوزدهم

در سورہ ساء (یا ایہا الذین آمنوا اطیعوا الله واطیعوا الرسول و اولی
 الامر من کم) زبر (اولی الامر) (٣١٩) الولی الحامی علی والہ (٣١٩)
 یتنات (اولی الامر) (٤٧١) الحاکم علی بن ابی طالب ولی الله وآل (٤٧١)

آیہ بیستم

(ومن يطع الله والرسول فاولئک مع الذین انعم الله عليهم من النبيین
 والصدیقین والشهداء والصالحین وحسن اوئلک رفیقا) زبر
 [من النبيین] (٢٤٣) المکین محمد [٢٤٣] یتنات (من النبيین) (٣٧٢) الہادی
 بالحق محمد حبیب الله (٣٧٢) مجموع زبر ویتنات (٦١٥) الداعی الجواد
 محمد رسول الله (٦١٥) زبر (والصدیقین) (٣٠١) هادی حامی علی ولی الله
 (٣٠١) یتنات (والصدیقین) (٣٣٣) علی عالی ولی الله (٣٣٣) مجموع زبر
 ویتنات (٦٣٤) الامام الصادق الولی علی بن ابی طالب (٦٣٤) زبر (والشهداء)
 (٣٤٨) یتنات (والشهداء) (٣٧٠) مجموع زبر ویتنات (٨١٨) الامامین الاعزین
 السبطین الحسن والحسین [٨١٨] زبر (والصالحین) (٢٢٦) یتنات (والصالحین)

(واعتصموا بحبل الله جمیعا) زبر [حبل الله] (١٠٦) یتنات (حبل الله)
 (٢٣٦) مجموع زبر ویتنات (٤٤٢) محمد و ولیہ علی والہما (٤٤٢)

(٣٧٢) مجموع (٥٩٨) حبيب هادي زين العابدين على بن الحسين (٥٩٨)
 از زبر و بیتات صدیقین و شهداء و صالحین در این آیه شریفه و معجزه منیفه غواصان
 بحار عرقان چون صاحب مصتبی الاعیان اسمای باکائمه ثانی عشر را مطابق نموده اند
 چنانچه در روایة عمر و بن ثابت از بیت (والصدیقین) بهمان دستور مطور است
 واز (شده) جعفر و حمزه پیرون آوردند و اندواز (صالحین) امام حسن و امام حسین
 است خراج نموده اند و بر روایة ابن صالح از (شده) اسمای امام حسن و امام حسین
 و حمزه و جعفر هر یکی علیحده کشف نموده اند واز (صالحین) اسمای سلمان
 و جابر و عمر گفته اند وزیر (صالحین) (٢٤٠) مقداد اسود (٢٢٠)

آیه بیست یکم

در سوره مائدہ (الیوم اکمات لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت
 لکم الاسلام دینا) زبر (دین) (٦٤) بیتات (دین) (٨٨) مجموع (١٥٢) زبر
 (نه) (١٦٧) [بیتات (نه)] [مجموع (٣٣٢) ای ولایة المولی علی واله] [٣٣٢]

آیه بیست دویم

(یا ایها الذین آمنوا من بر تد منکم عن دینه فسوف یاتی الله بقوم
 یعجم و یجبوه اذله علی المؤمنین اعزه علی الکافرین یجاهدون
 فی سبیل الله ولا یخافون لومة لام ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء
 والله سميع علیم) زبر (قوم) (١٤٦) حبيب واهب علی (١٤٦) بیتات

(نوم) (١٣٨) واهب واجد علی (١٣٨) مجموع زبر و بیتات (٢٨٤)
 حبيب هادی الامین علی (٢٨٤) زبر (اذله) (٧٣٦) الامام الموحدین ولی الله
 الجامع العلی بن ابی طالب (٧٣٦) بیتات (اذله) (١٨٣) حبيب الہادی علی (١٨٣)
 مجموع زبر و بیتات (٩١٩) الامام الموحدین السید الوصیین حبيب الداعی علی بن
 ابی طالب (٩١٩) زبر (اعزه) (٨٣) ولی زکی (٨٣) بیتات (اعزه) (١٧٢)

علی حمید (١٧٢) مجموع زبر و بیتات (٢٥٥) الولی الزکی علی (٢٥٥) زبر
 (یجاهدون) (٧٩) ولی هادی احمد (٧٩) بیتات (٢٥٦) هادی واهب علی ولی الله
 (٢٥٦) زبر (لایخافون) [٧٧٨] ناصر الاولیاء الحمید علی ولی الله و آله (٧٧٨)
 بیتات او (٣٢٧) التذلیل علی ولی الله (٣٢٧) مجموع زبر و بیتات
 (لایخافون) (١١٠٥) (نوع دیگر) دروس امام حائیه عالم حجه بن الحسن
 ارواح العالمین قداء از همین آیه شریفه مذکوره زبر و بیتات (فوم) (٢٨٤)
 محمد الہادی بالحق (٢٨٤) زبر و بیتات (اذله) (٩١٩) الحمید المطهر الموعود
 ابن الحسن (محمدمد) المهدی (٩١٩) زبر و بیتات (اعزه) (٢٥٥)
 سهی محمد الحبیب (٢٥٥) زبر و بیتات (یجاهدون) (٢٣٥) امام محمد المهدی
 و محبیه (٢٣٥) زبر و بیتات [لایخافون] (١١٠٥) القائم الدایم الموعود بالحق
 امام (محمدمد) الحسن الہادی واصحابه (١١٠٥) علی بن ابراهیم در
 تفسیر خود اشاره نموده که ابن آیه در شان صاحب الزمان علیه السلام است

آیه بیست سیم

(انما ولیکم الله و رسوله والذین امنوا الذین یتیمون الصلوة
 و یؤتون الزکوة وهم را کعون) زبر (انما) (٩٢) محمد (٩٢) بیتات
 (انما) (٣٢٦) وصی بحق علی (٣٢٦) زبر (ولیکم) (١٠٦) مجموع
 زبر (انما ولیکم) (١٩٨) هادی الزکی علی (١٩٨) بیتات (انما ولیکم)
 (٥١٦) وصی محمد مولی علی ولی الله (٥١٦) زبر و بیتات (ولیکم)
 (٢٨٦) اقل الاوصیاء علی (٢٨٦) زبر (الله و رسوله) (٣٧٣) بیتات
 (الله و رسوله) (٣١٠) مجموع زبر و بیتات (٦٨٣) بنی الله الہادی المبدئی
 الودود و سید النبی الامی (٦٨٣) زبر (والذین آمنوا الذین یتیمون الصلوة
 و یؤتون الزکوة وهم را کعون) (٣٠٠٩) غالب کل غالب و مطلوب کله

(٥٥)

درسورة انعام (وان اقيموا الصلاة واتقوه وهو الذي اليه تحشرون)
زبر (الصلوة) (١٦٢) ولایة على (١٦٢) السلام (١٦٢)

﴿ آیة یست شم ﴾

(فالن الا سباح وجمل الليل سکنا والشمس والقمر حسانا ذلك
تقدير العزيز العليم) زبر (الشمس) (٤٣١) بن الصادق الهاذی محمد
(٤٣١) يتنات (الشمس) (٣٢١) داعی الهاذی الحمید محمد (٣٢١)
مجموع زبر ويتفات (٧٥٢) الداعی الهاذی الوالی الحبیب حبیب رسول الله
(٧٥٢) زبر (القمر) (٣٧١) حبیب الامین علی ابن ابی طالب (٣٧١)
يتفات (القمر) (٢٨٣) ولی هادی علی ابن ابی طالب (٢٨٣) مجموع
زبر ويتفات (٦٥٤) السيد المنور علی ولی الله (٦٥٤)

﴿ آیة یست هفت ﴾

(وهو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا بهافی ظلمات البر والبحر قد فصلنا
الایات لقوم يعانون) زبر (النجوم) (١٣٠) يتنات (النجوم) (٢١٤)
مجموع (٤٤٤) ای او لاد علی ابن ابی طالب (٤٤٤)

﴿ آیة یست هشت ﴾

درسورة اعراف (ونادي اصحاب الجنة اصحاب النار ان قد وجدنا ما
وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما وعد ربكم حقا قالوا نعم فاذن مؤذن
يبيهم ان لعنة الله على الفطالعین) زبر (مؤذن) (٧٩٦) حبیب القراء الجامع
على ابن ابی طالب (٧٩٦) يتنات (مؤذن) (١٤٤) هادی جواد علی (١٤٤)
مجموع زبر ويتفات (٩٤٠) زکری وواقف الاسرار علی ابن ابی طالب (٩٤٠)

﴿ آیة یست نهم ﴾

(وعلى الاعراف رجال يعرفون كل بسيماهم) زبر (رجال يعرفون)

طالب الشفیع علی بن ابی طالب (٣٠٠٩) (ایضا) الوصی بحق بعد رسول الله
علی ولی الله والسطین الحسن والحسین وعلی ومحمد وجعفر وموسى وعلی
ومحمد وعلی والحسن (محمد) بن الحسن المهدی الهاذی (٣٠٠٩) يتنات
(والذین امنوا الذین یقیدون الصلاة ویؤتؤن الزکوة وهم راكعون)
(١٩١٢) علی بن ابی طالب والسطین الحسن والحسین وعلی و محمد
وجعفر وموسى وعلی ومحمد وعلی والحسن ومهدی هادی (١٩١٢)
(ایضا) امام الهاذی بالحق والوصی بعد رسول الله بالنصی الجلی بلا اصل
الامین ابن ابی طالب علی واولاده اجمعین (١٩١٢) مجموع زبر ويتفات
(والذین امنوا الذین یقیدون الصلاة ویؤتؤن الزکوة وهم راكعون)
(٤٩٢١) الامام بالحق والوصی بعد رسول الله بالنصی الجلی هازم الاحزاب
علی من ابی طالب والسطین الحسن والحسین وعلی بن الحسن ومحمد
بن علی وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلی بن موسی و محمد بن علی
وعلی بن محمد والحسن بن علی و (محمد) بن الحسن (٤٩٢١)

﴿ آیة یست چهارم ﴾

(يا ایها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربک وان ام تفعل فما بلغت
رساله والله يهدیك من الناس ان الله لا یهدی القوم الكافرین)
زبر (ما انزل اليك من ربک) (٥٠٢) امامه هازم الاحزاب علی بن ابی طالب
والله واولاده (٥٠٢) يتنات (ما انزل اليك من ربک) (٧٩٠) امامه
هزین القلوب حبیب حبیب الله علی ولی الله والله واولاده (٧٩٠) مجموع
زبر ويتفات (١٢٩٢) هو خلاطف على ولی الله و امامه باقی ائمه الهاذی (١٢٩٢)
(ایضا) ان علیا ولی الله بنص الجلی بعد رسول الله الهاذی ولی المؤمنین (١٢٩٢)

﴿ آیة یست پنجم ﴾

(٦٥٠) يَسَاتُوْ اَيَهُ سَىٰ وَچَهَارَمَ -
وَسُولُ اللَّهِ وَالْاَعْلَمُ عَلَىٰ وَائِي اللَّهِ وَالْهَمَا (٩٧٨) حَبِيبُ مُحَمَّد
عَلَىٰ بْنُ اَبِي طَالِبٍ وَعَبَّاسٍ وَحَمْزَةٍ وَجَعْفَرٍ (٩٧٨) اِيَضاً الْحَاكِمُ الْوَكِيلُ

﴿ آیه سی ام ﴾ -

(وَمِنْ خَلْقَنَا اَمَّهُ يَهُدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدَلُونَ) زَبِرُ (٤٠٦) يَسَاتُوْ او
(١٦١) مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٢٠٧) الْوَكِيلُ عَلَىٰ (٢٠٧)
﴿ آیه سی وَيَكِيمَ -

سُورَةُ الْأَقْفَالِ (هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِنَصْرَهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ) زَبِرُ (الْمُؤْمِنِينَ) (٢٢٧)
الْمُوَلَّى عَلَىٰ (٢٢٧) يَسَاتُوْ (الْمُؤْمِنِينَ) (٣٧١) حَبِيبُ حَبِيبِ الْاَحْدَادِ عَلَىٰ بْنُ اَبِي طَالِبٍ
(٣٧١) مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (الْمُؤْمِنِينَ) (٥٩٨) النَّصِيرُ عَلَىٰ بْنُ اَبِي طَالِبٍ (٥٩٨)
﴿ آیه سی وَدَوِيمَ -

لَيَزِدُ سُورَةُ الْأَفْعَالِ (نَاهِيَمُ الَّذِي حَسِبَكَ اللَّهُ وَمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ)
دَرِ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ وَمُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ بِتَرتِيبِ آيَةِ قَبْلَ اَسْتَ دَرِ لَفْظِ (الْمُؤْمِنِينَ)
﴿ آیه سی وَسَيِّمَ -

سُورَةُ تَوْبَةِ (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمَهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالذِّبَّانَ اَتَبْهُ وَهُمْ
بِالْحَسَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضِيَ عَنْهُمْ وَاعْدَ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبْدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) زَبِرُ (الْسَّابِقُونَ)
(٤٠٠) وَاهِبُ وَاجِدُ جَوَادُعَائِي وَلِيَ اللَّهِ (٢٥٠) يَسَاتُوْ السَّابِقُونَ (٤٦٦)

الْوَصِيُّ الْوَالِيُّ بِالْحَقِّ عَلَىٰ (٤٦٦) مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (الْسَّابِقُونَ) (٧١٦)
الْوَصِيُّ رَسُولُ اللَّهِ عَلَىٰ بْنُ اَبِي طَالِبٍ (٧١٦) اِيَضاً الْوَالِيُّ الْعَالِيُّ عَلَىٰ وَلِيَ اللَّهِ ..
وَامَّ الْمُؤْمِنِينَ (٧١٦) (وَجَدَ دِبَّكَرَ) زَبِرُ (الْسَّابِقِ) (١٩٤) يَسَاتُوْ (الْسَّابِقِ) (٤٠٣)
مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٥٩٧) الْوَصِيُّ بِحَقِّ اَمَامِ الْهَادِيِّ عَلَىٰ بْنِ اَبِي طَالِبٍ (٥٩٧)
()

﴿ آیه سی وَچَهَارَمَ -

(يَا اِيَّاهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا اَتَقُولُهُمْ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ)
(زَبِرُ (الصَّادِقِينَ) (٢٨٦) حَبِيبُ وَالِّي عَلَىٰ بْنُ اَبِي طَالِبٍ (٢٨٦) يَسَاتُوْ
(الصَّادِقِينَ) (٤٣٥) اَمَامُ بِحَقِّ وَهَادِي عَلَىٰ بْنِ اَبِي طَالِبٍ (٤٣٥) مُجَمُّعُ
زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٧٢١) سَيِّدُنَا عَلَىٰ بْنِ اِسْطَالِبٍ وَآلِهِ الْمَعْصُومِينَ | ٧٢١)
(نَوْعُ دِبَّكَرَ) زَبِرُ (الصَّادِقِ) (٢٣٦) يَسَاتُوْ (الصَّادِقِ) (٣٧٨) مُجَمُّعُ
زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٦٠٤) اَلِامَامُ الْمَعْبُونُ بِالْحَقِّ عَلَىٰ بْنِ اَبِي طَالِبٍ (٦٠٤)

﴿ آیه سی وَپِنْجمَ -

سُورَةُ يُونُسَ [اَفَمَنْ يَهُدِي إِلَى الْحَقِّ اَحْقَ اَنْ يَتَّبِعَ اَمْنٌ لَا يَهُدِي اَلَا اَنْ
يَهُدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ] زَبِرُ (مِنْ يَهُدِي) (١١٩) يَسَاتُوْ (مِنْ يَهُدِي)
(١٤٠) مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٢٥٩) عَلَىٰ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ (٢٥٩)

﴿ آیه سی وَشَشمَ -

(قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلَيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مَا يَجْمِعُونَ)
زَبِرُ (بِفَضْلِ اللَّهِ) [٩٧٨] سَيِّدُ الْمُولَى حَبِيبُ الْفَقَرَاءِ مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى (٩٧٨)
يَسَاتُوْ [بِفَضْلِ اللَّهِ] (٢١٤) بَنِي الْهَادِيِّ وَحْدَهُ (٢١٤) (اِيَضاً) اَبُو القَاسِمِ (٢٤١)
زَبِرُ (بِرَحْمَتِهِ) (٦٥٥) اَلِامَامُ الْعَالَمُ الْمُعَزُّ عَلَىٰ وَلِيِّ اللَّهِ (٦٥٥) يَسَاتُوْ (بِرَحْمَتِهِ)
(٥٥) مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٧١٠) اَلِامَامُ الْعَالَمُ الْكَافِلُ الْمُوَلَّى عَلَىٰ بْنِ اَبِي طَالِبٍ (٧١٠)

﴿ آیه سی وَهَفْتمَ -

(اَلَا اَنَّ اَوْلَيَاءَ اللَّهِ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) زَبِرُ (اَوْلَيَاءَ اللَّهِ)
(١١٥) يَسَاتُوْ (اَوْلَيَاءَ اللَّهِ) (٥٧٢) مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٦٨٧) مَعْزُ الْاَوْلَيَاءِ
وَامَّ الْمُؤْمِنِينَ (٧١٦) (وَجَدَ دِبَّكَرَ) زَبِرُ (الْسَّابِقِ) (١٩٤) يَسَاتُوْ (الْسَّابِقِ) (٤٠٣)
مُجَمُّعُ زَبِرٍ وَيَسَاتٍ (٥٩٧) الْوَصِيُّ بِحَقِّ اَمَامِ الْهَادِيِّ عَلَىٰ بْنِ اَبِي طَالِبٍ (٥٩٧)
عَلَىٰ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ (٦٨٧) (نَوْعُ دِبَّكَرَ) عَلَىٰ وَالْوَالِدَهُ وَتَابِعِيهِمْ (٦٨٧)

آیة سی و هشتم

سوره هود (افمن کان علی یتنہ من ربہ و یتاوه شاھدمنه) زبر (من کان علی یتنہ)
الاعز محمد الطاهر محمد (۳۳۸) یتنات (من کان علی یتنہ) (۵۱۴) الاعز محمد
العربی (۵۱۴) مجموع زبر و یتنات (۸۵۲) الامی المکی المدنی نبی الاله محمد
العربی (۸۵۲) (ایضا) رکی الامی محمد القرشی (۸۵۲) زبر (یتاوه شاهد)
سیدنا و مولانا المطهر علی بن ابی طالب (۷۶۱) یتنات (یتاوه شاهد)
الوکیل علی ولی (۲۵۳) مجموع زبر و یتنات (۱۰۱۴) امام الامین
وصی رسول الله حبیب اللہ علی ولی اللہ (۱۰۱۴)

(آیہ سی و نهم)

سورة رعد (ويقول الذين كفروا لا انزل عليه اية من ربها انما انت
منذر ولكل قوم هاد) زبر (منذر) (٩٩٠) مزبن القلوب محمد المصطفى
رسول الله (٩٩٠) يقنت (منذر) (١٣٨) هو حبيب احد محمد (١٣٨)
مجموع زبر ويتنا (١١٢٨) الكامل الهمادى ابوالقاسم محمد المصطفى
ولحق الله هاد (١١٢٨) زبر (هاد) (١٠) يتنات (هاد) (١٤٢)
مجموع زبر ويتنا (١٥٢) هو العلي (١٥٢) ايضا على وآل (١٥٢)

الكتاب المقدس

(قل كفى بالله شهيداً يبني وينكم ومن عنده عالم الكتاب) زبر (من عنده)
(٢١٩) على الاعز (٤٧٣) بيتنات (من عنده) (٢٥٤) امام حميد على (٢٥٩)
مجموع زبر وبيتنات (٤٧٣) صاحب لوا وولي الله على من ای طالب (٤٧٣)

(أهل الذكر) (٤١٦) سيدنا محمد وعلي والهـما (٤١٦) مجموع زبر ويتـات
 (١٤٠٣) محمد رسول الله وعلي بن ابي طالب والهـما المقصـومـين الطـاهـرـين (١٤٠٣)

آیه چهل دوم

سورة مرقان (وهو الذي خلق من الماء بشراً فجعله نبساً وصهراً وكان ربّاً قديراً) زبر (نبساً وصهراً) (٤١٥) يتناثر أو (٣٥١) مجموع (٧٦٦) زوج زهراً وابن عم النبي هادي دين علي ولی الله (٧٦٦)

آیہ چھل ستم

سورة نمل (من جاء بالحسنة فله خير منها وهم من فرع يومئذ آمنون) زبورة (الحسنة) (١٥٤) حب هادي واهب على (١٥٤) ينتنات او (٢٦٩) حب على بن ابي طالب وآل (٢٦٩) مجموع زبورة ونتنات (٣٢٣) حب سند ن العادل على وآل (٣٢٣)

آیہ چهل چھارم

سورة سجدة (افن كان و مـن كـان فـاسـقا لـا يـسـتوـن) زـر
ـ(ـنـ كـانـ وـمـنـاـ) (ـ٢٩٨ـ) وـلـيـ الـأـعـلـىـ عـلـىـ (ـ٢٩٨ـ) يـتـنـاتـ اوـ (ـ٦٢٦ـ) اـمـاـ عـادـلـ وـوـصـيـ
ـبـحـقـ عـلـىـ مـنـ اـبـيـ طـالـبـ (ـ٦٢٦ـ) مـجـمـوعـ زـبـرـ وـيـتـنـاتـ (ـ٩٢٤ـ) الـامـامـ الـحـاـكـمـ
ـبـالـحـقـ وـالـوـصـيـ،ـ الـمـعـلـقـ،ـ عـلـىـ،ـ مـنـ اـبـيـ طـالـبـ (ـ٩٢٤ـ)

آیہ چھل پنجم

سورة أحزاب (من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه و منهم من ينتظر وما بدأوا تبديلا) زبر (من المؤمنين رجال) (٥٥١) ولـي الله جواد و حمزه وجعفر (٦٧٩) مجموع زبر و يتنات (١٢٣٠) (٦٧٩) امام حميد على و حمزه و جعفر (١٢٣٠) مجموع زبر و يتنات (١٢٣٠) مولانا على بن ابي طالب و حمزة بن عبد العطاب و جعفر طبار (١٢٣٠) زبر (من قضى نحبه) (١٠٦٥) يتنات او (٢٥٢) مجموع زبر و يتنات (١٣١٧)

عِمَّ رَسُولُ الْهَذِيلِ كَيْ حَمْزَهُ وَابْنُ عَمِّهِ جَعْفَرٌ طَنَارُ (١٣١٧) زَبَرُ (مِنْ يَنْتَظِرُ)
 (١٦٥٠) يَتَنَاتُ اَوْ (١٦٦) مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (١٨١٦) اَنِيسُ الْاَصْفَيَا
 مُونِسُ الْفَقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ حَبِيبُ حَبِيبٍ رَبُّ الْعَالَمِينَ عَلَى اَبْنِ اَبِي طَالِبٍ (١٨١٦)

~~آيَةٌ چَهْلٌ شَشْمٌ~~

(اَنَّمَا يَرِدُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرَّجُسُ اَهْلُ الْبَيْتِ وَيَطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا)
 زَبَرُ (عَنْكُمْ اَهْلُ الْبَيْتِ) (٦٥٩) يَتَنَاتُ اَوْ (٥٥٣) مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ
 (١٢١٢) اَمَامُ الْوَاهِبٍ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَفَاطِمَهُ وَالْبَطَنِينِ الْحَسَنِ وَالْحَسِينِ
 وَأَوْلَادِ الْحَسِينِ (١٢١٢) تَفْصِيلٌ آنَّ در مقام دهم گذشت

~~آيَةٌ چَهْلٌ هَذْتَمٌ~~

سُورَةُ فَاطِرٍ (نَّمَّ اُورَثَنَا الْكِتَابُ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ
 وَمِنْهُمْ مُفْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاَذْنِ اللَّهِ ذَلِكُ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ)

زَبَرُ (سَابِقُ الْخَيْرَاتِ) (١٤٠٧) نَاصِرُ الْاُولِيَا رَاحِمُ الْفَقَرَاءِ الْهَادِي عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ
 وَأَوْلَادِهِ (١٤٠٧) يَتَنَاتُ (سَابِقُ الْخَيْرَاتِ) (٥١٨) الْحَاكِمُ الْمُغَرِّ عَلَى مِنْ
 اَبِي طَالِبٍ وَأَوْلَادِهِ (٥١٨) مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (١٩٢٥) حَبِيبُ الْاَقْيَاءِ
 وَنَاصِرُ الْاُولَيَاءِ رَاحِمُ الْفَقَرَاءِ عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَأَوْلَادِهِ (١٩٢٥) (اِيْضًا)
 عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَالْحَسَنِ وَالْحَسِينِ وَعَلَى وَمَحْمُودٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلَى
 وَمَحْمُودٍ وَالْحَسِينِ وَ (٢٤٢) مَهْدِيُ الْهَادِي (١٩٢٥)

~~آيَةٌ چَهْلٌ هَشْتَمٌ~~

سُورَةُ الْصَّافَاتِ (وَقَفُوهُمْ اُنْهَمُ مَسْؤُلُونَ) زَبَرُ (مَسْؤُلُونَ) (١٩٣)
 حَبُّ عَلَى هَادِي وَأَوْلَادِهِ (١٩٣) يَتَنَاتُ (مَسْؤُلُونَ) (٣٣١) هُوَ حَبُّ الْهَادِي
 عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ (٣٣١) مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (٥٢٤) عَنْ حَبِّ اَمَامٍ
 عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ وَأَوْلَادِهِ (٥٢٤)

~~آيَةٌ چَهْلٌ نَّهْمٌ~~

(سَلَامٌ عَلَى آلِ يَسِّ) زَبَرُ (آلِ يَسِّ) (١٠١) يَتَنَاتُ اَوْ (٢١٢) مَجْمُوعُ
 زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (٣١٣) اَبْنِ اَبِي طَالِبٍ عَلَى وَآلِهِ وَأَوْلَادِهِ (٣١٣)

~~آيَةٌ پَنْجَاهٌ~~

سُورَةُ زُمْرٍ (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) زَبَرُ
 (الَّذِينَ يَعْلَمُونَ) (٩٩٧) الْاِمَامُ الْاَمِينُ عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَالْبَطَنِينِ الْحَسَنِ وَالْحَسِينِ
 وَأَوْلَادِهِ (٩٩٧) يَتَنَاتُ اَوْ (٤٥٤) الْعَالِي عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ وَأَوْلَادِهِ (٤٥٤)
 مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (١٤٥١) الْاِمَامُ الْمُوْحَدُونَ وَسَيِّدُ الْوَصَّيْنِ الْمُعْطَى عَلَى اَبِي
 اَبِي طَالِبٍ وَالْبَطَنِينِ الْحَسَنِ وَالْحَسِينِ وَأَوْلَادِهِ (١٤٥١) (اِيْضًا) عَلَى وَالْحَسَنِينِ
 وَعَلَى وَمَحْمُودٍ وَصَادِقٍ وَمُوسَى وَعَلَى وَمَحْمُودٍ وَالْحَسَنِ وَهَادِي الْوَالِي (١٤٥١)

~~آيَةٌ پَنْجَاهٌ دَوِيمٌ~~

وَالَّذِي جَاءَ بِالصَّدْقِ وَصَدَقَ بِهِ اُولَئِكُمُ الْمُتَعَوِّنُونَ) زَبَرُ (الَّذِي جَاءَ
 بِالصَّدْقِ) (٩٧٣) الْحَمِيدُ الَّذِي الصَّادِقُ الْاَمِينُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ (٩٧٣) يَتَنَاتُ اَوْ
 (٧٢٢) الْاَمِينُ الْعَادِلُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ (٧٢٢) مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (١٦٩٥)
 الْمَاحِيُّ الْهَادِيُّ الْمَبْعُوتُ إِلَى الْخَلَايَقِ مُحَمَّدٌ (١٦٩٥) زَبَرٌ صَدَقٌ (١٩٤) زَكِيُّ وَالَّتِي
 عَلَى (١٩٤) يَتَنَاتُ اَوْ (١١٧) مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (٣١١) اَمَامُ الْجَلِيلِ عَلَى (٣١١)
 آيَةٌ پَنْجَاهٌ دَوِيمٌ

سُورَةُ شُورَى (قُلْ لَا اسْتَلِكُمْ عَلَيْهِ اجْرًا الْمَوْدَةُ فِي الْقُرْبَى) زَبَرُ
 الْمَوْدَةُ فِي الْقُرْبَى (٥٥١) اَمَامٌ وَلِيٌ عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَبَاقِي الْاَنْسَةِ (٥٥١)
 يَتَنَاتُ (الْمَوْدَةُ فِي الْقُرْبَى) (٧٢٧) الْاِمَامُ الْعَالِمُ بِالْحَقِّ عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ
 وَأَوْلَادِهِ (٧٣٧) مَجْمُوعُ زَبَرٍ وَيَتَنَاتُ (١٢٨٨) زَكِيُّ الصَّادِقُ بِالْحَقِّ
 عَلَى اَبِي طَالِبٍ وَفَاطِمَهُ وَالْحَسَنِ وَالْحَسِينِ وَأَوْلَادِ الْحَسِينِ (١٢٨٨)

﴿ آیه پنجاه سیم ﴾

سورة ق (وجاءت كل نفس منها سائق وشهيد) زبر (سابق) (١٧١)
 هادی حامی محمد (١٧١) بینات او (٢٥٢) اللطیف محمد (٢٥٢)
 مجموع زبر و بینات (٤٢٣) داعی المطلوب محمد بنی الله (٤٢٣) زبر (شهيد)
 (٣١٩) الوکیل علی ولی الله (٣١٩) بینات (شهيد) (٩٣) هو ولی الله
 (٩٣) مجموع زبر و بینات (٤١٢) وصی نبی و مولانا علی (٤١٢)

﴿ آیه پنجاه چهارم ﴾

(القیا فی جہنم کل کفار عنید) زبر [القیا] [١٤٢] نبی واہب و ولی وہاب
 (١٤٢) بینات (القیا) (٣٤٣) الحبیب محمد و ولی الہ علی [٣٤٣] مجموع
 زبر و بینات [٤٨٥] الصادق محمد والہادی علی (٤٨٥)
 ﴿ آیه پنجاه و پنجم ﴾

(ان فی ذلک لذکری لمن کان له قلب او القی السمع و هو شہید) زبر (ذلک)
 (٧٥٠) عمل اکرم الاولیاء الحبیب علی بن ابی طالب (٧٥٠) بینات (ذلک) (١٥٣)
 مجموع زبر و بینات (٩٠٣) عمل اکرم الاولیاء بالحق علی ولی الله (٩٠٣)

﴿ آیه پنجاه و ششم ﴾

سورة ذاریات (کانوا قلیلان من اللیل ما یہجعون وبالاسحاق ہم یستغفرون)
 زبر (هم یستغفرون) (١٨٥١) وصی حبیب رسول الله القاهر علی ولی الله
 و فاطمه والسبطین الامامین الحسن والحسین (١٨٥١) بینات او (٢٣٨) مولا علی و آلہ
 (٢٣٨) مجموع زبر و بینات (٢٠٨٩) وصی و حبیب رسول الله علی بن ابی
 طالب و بنت نبی الله فاطمه والسبطین الامامین الحسن والحسین (٢٠٨٩)

﴿ آیه پنجاه و هفتم ﴾

سورة النجم (والنجم اذا هوا) زبر (النجم) (١٢٤) وجہ علی (١٢٤) (ایضاً)

آل محمد [١٢٤] بینات والنجم (٣١٤) علی بن ابی طالب و آلہ اوالاده (٣١٤)

﴿ آیه پنجاه و هشتم ﴾

(فبای آلاء ربک تتماری) زبر (آلاء) (٣٢) بینات او (٣٢١)
 مجموع (٤٠٤) الہادی العادل علی بن ابی طالب (٤٠٤)

﴿ آیه پنجاه و نهم ﴾

سورة الرحمن (مرج البحرين یلتقيان ینهما برزخ لا یبغیان فبای آلاء

ربکما تکذیبان یخرج منهما اللؤلؤ والمرجان) زبر (البحرين) (٣٠١)

حبیب واہب و اجد علی و فاطمه (٣٠١) بینات (البحرين) (٢١١) علی امین

(٢١١) مجموع زبر و بینات (٥١٢) زکی المولی علی بن ابی طالب و فاطمه

(٥١٢) زبر (برزخ) (٨٠٩) بینات او (٤) مجموع زبر و بینات (٨١٣)

راحم المساکین محمد المصطفی (٨١٣) زبر (اللؤلؤ والمرجان) (٤٣٤)

بینات او (٦٧٢) مجموع زبر و بینات (١١٠٦) الامامین الہمامین الکاملین

ابی محمد الحسن و ابی عبد الله الحسین (١١٠٦)

﴿ آیه شصتم ﴾

سورة واقعه (والسابقون السابقون او لئک المقربون) زبر [السابقون السابقون]

(٥٠٠) بینات او (٩٣٢) مجموع زبر و بینات (١٤٣٢) هایل و خریل

و حبیب النجار و علی بن ابی طالب (١٤٣٢)

﴿ آیه شصت یکم ﴾

(واصحاب الیمن مااصحاب الیمن) زبر یعنی (١١٠) علی (١١٠)

بینات (یعنی) (١٠٨) وآل بن (١٠٨)

﴿ آیه شصت دویم ﴾

سورة حديد (والذین آمنوا بالله و رسوله او لئک ہم الصدیقوں) زبر

(الصدق) (٢٣٥) سيدنا على (٢٣٥) يتنات او (٢٦٩) امام الولى على (٢٦٩)
مجموع زبر ويتات (٥٠٤) السيد الزكي الجميل على بن ابي طالب (٥٠٤)

﴿ آية شفت ستم ﴾

سورة حشر (وَتُؤْثِرُنَّ عَلَى أَفْسَهِمْ وَأَوْ كَانَ بِهِمْ خَاصَّةً وَمَنْ يُوقَ شَحْنَفَهُ

فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) زبر (المفلحون) (٢٤٥) الحميد على وآلہ

(٢٤٥) يتنات او (٣٠٧) هادی وحیدر على بن ابی طالب وآلہ (٣٠٧)

مجموع زبر ويتات (٥٥٢) الامام المطلع على بن ابی طالب وآلہ (٥٥٢)

﴿ آية شفت چهارم ﴾

سورة صف (إِذَا هَبَبَ الظِّنَنُ فَيُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَا كَانُوكَانِهِ مِنْ رَصْوَصٍ)

زبر [الذين يقاتلون] [١٣٨٨] يتنات او [٥٣٦] مجموع زبر ويتات

(١٩٢٤) الصادق على بن ابی طالب وحمزه وعبيدة بن حارث ومقداد اسود

وسهل حنيف وابی دجنه (١٩٢٤)

﴿ آية شفت پنجم ﴾

سورة تحریم (وَإِنْ تَظَاهِرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجَرِيلُ

وصالح المؤمنين والملائكة بعد ذلك ظهیر) زبر (صالح المؤمنين)

(٣٥٦) الامام العین على (٣٥٦) يتنات او (٤٢٨) داعي الصادق على بن ابی طالب

(٥٢٨) مجموع زبر ويتات [٨٨٤] الامام العین ناصر الاولیاء على بن ابی طالب [٨٨٢]

﴿ آية شفت ششم ﴾

سورة جن (وَمَنْ يَعْرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُنْهُ عَذَابًا صَمِيدًا) زبر (ذكر)

(٩٢٠) ولا يتستدراقل الاوصياء على بن ابی طالب (٩٢٠) (ايضا) ولاية اقل الاوصياء

وسيدو کافی الامور على بن ابی طالب (٩٢٠) يتنات (ذكر) (١١٣) مجموع زبر

(١٠٣٢) ولا يتستدراقل الاوصياء وحاکم الاولیاء على بن ابی طالب (١٠٣٣)

﴿ آية شفت هفتم ﴾

سورة مزمد (إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ إِنَّكَ تَقُومُ إِدْنَى مِنْ ثَلَاثَةِ اللَّيْلِ وَنَصْفِهِ وَثُلَّتِهِ
وَطَابِقَةً مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ) زبر (طابقه) (١٥٠) يتنات او (١١٤)

مجموع زبر ويتات (٢١٩) هادی والی على وآلہ (٢١٩)

﴿ آية شفت هشتم ﴾

سورة دهر (هَلْ أَتَى عَلَى الْأَنْسَانَ حِينَ مِنَ الدَّهْرِ) زبر (الانسان) (١٩٣)
عای جمیل (١٩٣) يتنات او [٥٤٣] الصادق الحاکم عای بن ابی طالب (٥٤٣)

مجموع زبر ويتات (٧٣٦) وصی رسول الله الہادی عای بن ابی طالب (٧٣٦)

﴿ آية شفت نهم ﴾

(إِنَّ الْأَبْرَارِ يُشْرِبُونَ مِنْ كَأسِ) زبر (الابرار) (٤٣٥) والی على وفاطمه
(١٩٢٤) الصادق عای بن ابی طالب وحمزه وعبيدة بن حارث ومقداد اسود
وابنها (٤٣٥) يتنات او (٣٧٤) ولی الہواہب وفاطمه وابنها (٣٧٤)
مجموع زبر ويتات (٨٠٩) مولانا عای وآلہ و اهل بیتہ (٨٠٩)

﴿ آية هفتادم ﴾

سورة عم (عَمْ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ)
زبر (النباء العظيم) (١١٣٥) هو ولاية امام الطاهر الامین عای بن ابی طالب (١١٣٥)
(٣٥٦) الامام العین على (٣٥٦) يتنات او (٤٢٨) داعي الصادق عای بن ابی طالب
ولی الله وولی حبیبہ عای بن ابی طالب (١١٣٥) يتنات (النباء العظيم)
(٥٨١) ولایت ولی حلیم (٥٨١) (ايضا) ولایت ولی المجد (٥٨١)
مجموع زبر ويتات (١٧١٦) خلاة امام قاهر عای بن ابی طالب (١٧١٦)

﴿ آية هفتادیکم ﴾

سورة مطففين (إِنَّ الَّذِينَ اجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يُضْحِكُونَ) زبر
(من الَّذِينَ آمَنُوا) (٩٧٩) امام جامع عای بن ابی طالب والہ وتابعہم (٩٧٩)

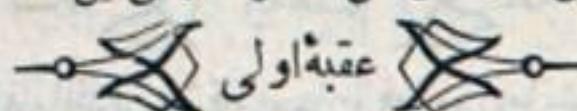
بینات او (٦٧٨) وصی العالم بالحق علی بن ابی طالب وآلہ (٦٧٨) مجموع زبر و بینات
 (١٦٥٧) الحاکم الحبیب علی بن ابی طالب وآلہ واولاده و خواصه و تابعه (١٦٥٢)
 آیة هفتاد و دویم

سورة یتنه (ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات اولذک هم خیر البریه)
 زبر (خیر البریه) (١٠٥٨) سیدنا الوکیل علی بن ابی طالب وآلہ واولاده
 وتابعهم (١٠٥٨) بینات (خیر البریه) (١٥٨) علی ماجد (١٥٨) مجموع زبر
 و بینات (١٢١٦) الولی والی علی بن ابی طالب واولاده و شیعه (١٢١٦)
 آیه هفتاد و سیم

سورة جحد (لکم دینکم ولی دین) زبر (ولی دین) (١١٠) علی (١١٠)
 بینات (ولی دین) (١٣٧) حسنه علی (١٣٧) (وما نعلمه اکثر) فخذها
 واغتنمها لانها تسر العالم المؤمن التقى و تفھم الجاھل المنافق الشقى وقد
 قال الله تعالی (و تلک الامثال نضربها للناس وما يعقلها الا العالمون)
 آیه خاتمه

در تطابق اعداء الله باکلامات رذیه بترتیب محمود و بدان رویه حضرت علیم بصیر
 خبیر و عالم بعافی الضمیر میداند که مقصود از این تطابق قدر هیچ مسلمی را غرض
 ندارم بلکه شیوه مطلق آستکدهم و هجوم هیچ کار بر ابراهیم رواندانم مگر ناکسانیکه
 بدلا ایل واضحه و بر اهین متضخم حقوق اهل بیت رسالت را غصب کرده اند و بر آل
 عصمت جور و ستم نموده اند (اللهم العز اقل ظالم ظلم حق محمد و آل محمد و اخر
 تابع له) چون بزید بیلید و همکاران او چنانچه در تجویز لعن بر او کفته اند
 (واللعن على بزید فی الشرع بجواز واللعن بحوى حسنات ويحوز
 قد صلح لذی اس معنی و اللعن مضاعفاً وذاك مهموز
 (بحوز) ای بفوز (معنی) ای معنی العین (مهماز) ای معنی العین (مهماز) ای معنی اگر چه از خود

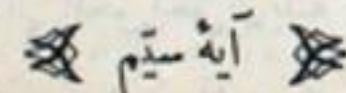
بیز لمکویم تقاسیر مسطوره بطریق مذکوره متعرضند علاوه هر یک از
 متعرضین معرضین را ریب و شکی باشد در اظهار حق کمال حضور را دارم
 (میگویم و می آیم از عهده برون) بالکه در این دوره هیچ بار و معین ندارم
 هوالمعین لعن لامعین له و ناصر من لان اصره و طی این خاتمه درسه عقبه است

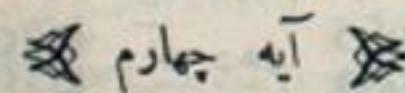
در آیات قرآنیه و توبیخات فرقایتیه است و آن محتوی بر (١٣) آیه است
 آیه اولی

درسورة ام الكتاب (غیر المغضوب عليهم ولا الفالین) زبر (المغضوب)
 (١٨٧٩) بینات المغضوب (٢٧٤) مجموع زبر و بینات (٢١٥٣) فلاں لعین
 و فلاں بن فلاں و فلاں و محبتهم (٢١٥٣) زبر (الفالین) (٩٢٢) بینات [الفالین]
 بینات (ولی دین) (١٣٧) حسنه علی (١٣٧) (وما نعلمه اکثر) فخذها
 واغتنمها لانها تسر العالم المؤمن التقى و تفھم الجاھل المنافق الشقى وقد
 آیه دوم

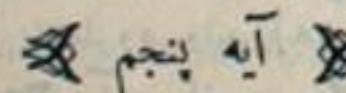
سورة بقره (قال لا ينال عهدي الفالین) زبر (الفالین) (١٠٦٢) بینات
 الفالین [٤١٠] مجموع زبر و بینات (١٤٧٢) فلاں و فلاں و فلاں بن فلاں (١٤٢٢)

(يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر) زبر [عسر || ٣٣٠] [بتصفیر و تشجیع] [٣٣٠]

(يسلونک عن الخمر والمیسر قل فيهم اثیم کبیر) زبر (میسر) (٣١٠)
 احراق (٣١٠) فلاں (٣١٠)

(ان الله ينهى عن الخمر والمیسر) زبر (میسر) (٣١٠) نفس فیح (٣١٠)
 فلاں (٣١٠) بینات (فلاں) (١١١) اقبح (١١١) سک ییحیا (١١١)

آية ششم

(ان الله ينهى عن المحشاء والمنكر) زير(منكر) (٣١٠) كفر (٣١٠)
ح كفر (٣١٠) ابتر جهنم (٣١٠) باب قبر (٣١٠) حب قبر (٣١٠) فلان (٣١٠)

آية هفتم

سورة آل عمران (فاما الذين في قلوبهم زيف فيتبعون ماتشابه منه ابتلاء الفتنة
زير (الذين أجرعوا) (١٠٤٢) يتناثر او (٥٦٧) مجموع زيز وبيتات (١٦٠٩)
بى امته عليهم وعلى الهم وتابعهم لعنة الله ولعن الاباعث (١٦٠٩) (ايها)
بنوامته عليهم وعلى الهم وتتابعهم لعنة الله ابدا (١٩٤٩)
وبيتات (١٥٣٥) فلان اللعين فلان نادان بتصرير وتعجيم فلان (١٥٣٥)

آية هشتم

سورة مائدة (يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما
بلغت رسالته والله يعصمك من الناس ان الله لا يهدى القوم الكافرين)
زير (القوم الكافرين) (٥٦٩) يتناثر او (٦٩٠) مجموع زير وبيتات
(١٢٥٩) هم فلان ولان فلان (١٢٥٩)
وبيتات آية هشتم

زير (والذين لا يعلمون) (١٠٣٤) يتناثر او (٦١٢) مجموع زير وبيتات
(١٦٤٦) سر بدان فلان وفلان وفلان لتك (١٦٤٦)

آية دوازدهم

سورة مطففين (ان الذين اجرموا كانوا من الذين آمنوا يضحكون)
زير (الذين أجرعوا) (١٠٤٢) يتناثر او (٥٦٧) مجموع زيز وبيتات (١٦٠٩)
بى امته عليهم وعلى الهم وتابعهم لعنة الله ولعن الاباعث (١٦٠٩) (ايها)
بنوامته عليهم وعلى الهم وتتابعهم لعنة الله ابدا (١٩٤٩)

آية سيزدهم

سورة نمل (من جاء بالسيئة فكبّت وجوههم النار) زير [الستة] [١٠٧] [يتناثر او
(٣٢٣) مجموع زير وبيتات (٤٣٠) عداوة حبيب حبيب العلى ولـى الله والـه [٤٣٠]

آية ختم الخاتمة

(انا من المجرمين مستقومون)

زير اين آيه (١٢٠٢) غير (١٢٠٢) فلان وفلان وفلان (١٢٠٢)

آية عقبه ثانية

فلان وفلان وفلان در حالة رفع (١٢٠٢) صفات المستثن (١٢٠٢) اضرار (١٢٠٢)
صاحب الطفيان (١٢٠٢) عاقد طلب (١٢٠٢) حمال اتم المكنات (١٢٠٢)
مرض انسان (١٢٠٢) فلان وفلان وفلان در حالة نسب (١١٩٧) اهل عاقد (١١٩٧)
فلان وفلان وفلان در حالة جر (١٢٠٦) عادم النور عادم النور عادم النور (١٢٠٦)
(من كان فاسقا) (٣٠٣) يتناثر او (٧١٥) مجموع زير وبيتات (١١١٨)
(عادم النور سنته نوبت جه بهم جمع كنى هرسه راجم اسمى كندابن جمع بيان)
(ايضا) در حالة جرى بي الف آخر فلان فلان وفلان (١٢٠٥) باب ضرد (١٢٠٥)

آية عقبه ثالثة

فلان حالة رفع (٢٣١) كراهة (٢٣١) حب عصيان (٢٣١) طالب مسدده [٢٣١]

سورة زمر (قل هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون)

آية يازدهم

سورة المسجدة (امن يهدى الى الحق احق ان يتبع امن لا يهدى الا ان يهدى
فالكم كيف تحكمون) زير (امن لا يهدى) (١٥١) يتناثر او (٤٠١)
مجموع زير وبيتات (٥٥٢) ابن عفان جاهل مطرود (٥٥٢)
وبيتات آية دهم

غلط نامہ

صفحة	سطر	كلمة	كلمة	مؤلفات ومصنفات وصفف دام ظله
٢	٧	برتو	برتو	(فارسي)
٢	٩	بربر	بربر	مختصر المجمل در حاب جمل
٢	١٧	باید	باید	اصول عقاید دینتیه
٢	١٨	يشا	يشا	اصول عقاید با تقویم شرعی
٣	١٠	طريق	طرق	لایحه اسلامیه بر بایته و بهایته
٤	٥	(القرآن)	للقرآن	میتن المنیج در حرمه شترنج
٤	٧	للحواص	لخاص	هدایة المجتاز در معنی والغاز
٥	٣	کفر	کفر	ذکرة السالكين درسیر و سلوك عارفین
٥	٦	مجال	مجال	کشف المستور در رموز ظهور
٥	١٢	لتبین	لبيان	بحر السرائر در خنوم و طلاسم
٥	١١	رجلا	رجلا	دیوان در اشعار
٥	١٤	مطالب	مطلوب	رحلة الیران در سیر بلدان
٦	١٥	بنیات	بنیات	(عربی)
٦	١٧	البنیات	البنیات	حل العقود في علم العقود
٨	١	تطابق	تطابو	ذکرة المؤمنین في فضائل العالمين
٨	١١	عاق	عق	قواعد الاعجاز في التعمیة والالغاز
٨	٩	جمیعها	جمیعها	ریبع الباراد فيما يضحك الاخیار
١٢	١٨	غواص	غوص	رسالة فقریه رسالت هندیه
١٣	١٨	معرفة	معرفه	رسالة في الصرف رسالت في النحو
١٤	٢٢	ومتابیته	متباينه	حاشیة على الحاشیه في المنطق
١٤	١٥	بهشتی	بهشتی	طريق الوصول الى علم الاصول
٤١	٢٠	فاس	فارش	كتاب الطهارة في الفقه
٤٤	٢٨	الحالات	الحملات	كتاب الارث في الفقه
٤٤	٢٦	به	يه	حرمة قتل الموتى في الفقه
٤٥	١٨	ترول	نزل	كتکول ٣ مجلد
٤٦	١٨	وابن	وابن	والحن
٤٦	٥	والحن	والحن	انقال
٤٨	١٢			

عن الخطاء في العنوان في خامس عشر

من شهر الله الاعظم من سنة

الف و ثلاثة و خمسة

عشرین سنه
(۱۳۲۵)

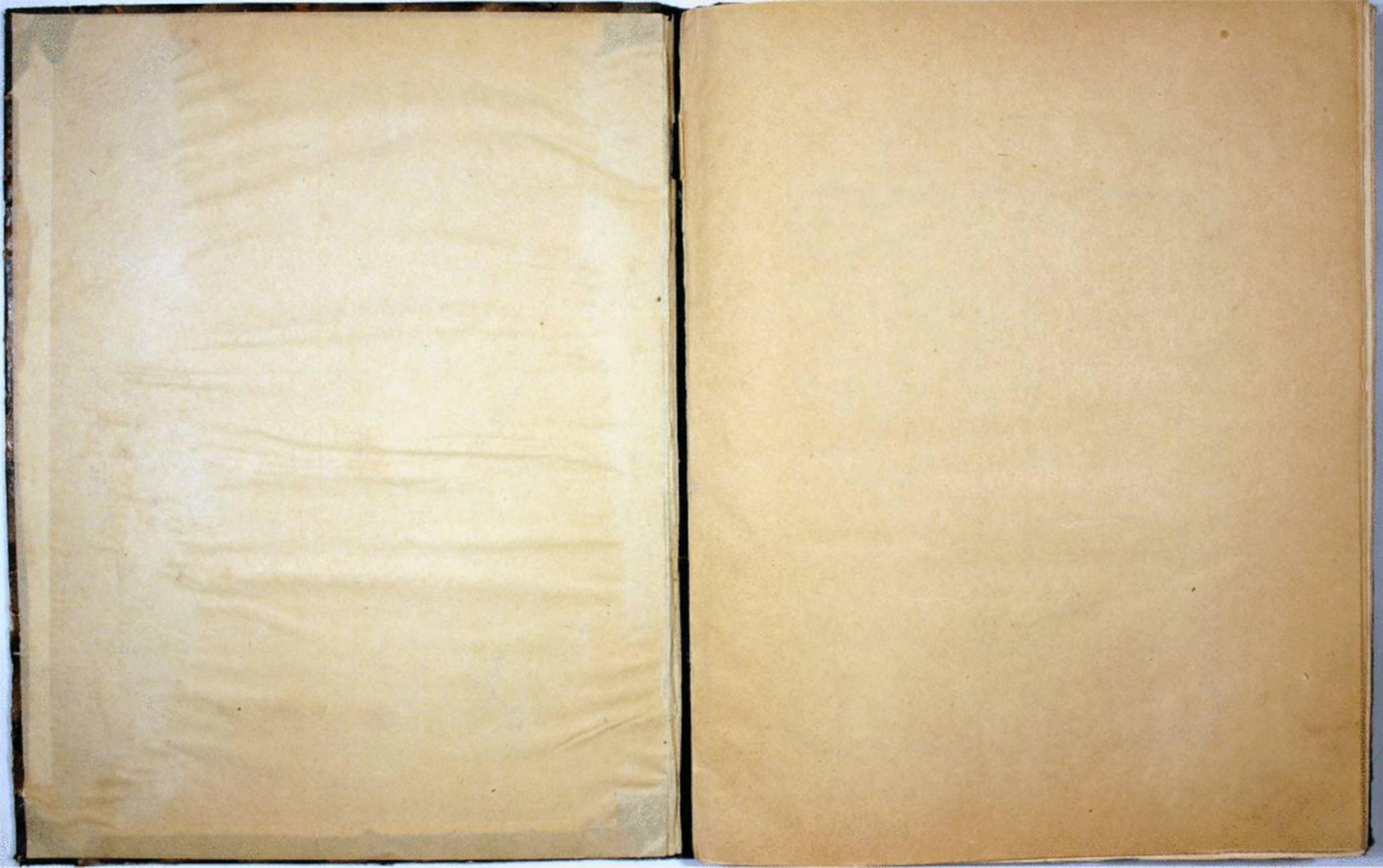
جبلاء

7

1

三

رشت مطبوعه عروقه والوثقى بطبع رشید

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

553080331

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

553080331